

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 02/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 06.10.2006. године

НАСТАВЉЕНО 06.10.2006. ГОДИНЕ
СА ПОЧЕТКОМ У 9,30 ЧАСОВА

Констатује се да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **пуномоћници оштећених: адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**
- **опт. Митровић Радослав, са браниоцем адв. Гораном Петронијевићем,**
- **опт. Репановић Радојко са браниоцем адв. Исаиловић Игором,**
- **опт. Јовановић Ненад са браниоцем адв. Ђурђић Вељком,**
- **опт. Чукарић Слађан са браниоцем адв. Владицом Васиљковићем,**
- **опт. Нишовић Милорад са браниоцем адв. Лековић Татомиром,**
- **опт. Петковић Мирослав са браниоцем адв. Фолић Гораном,**
- **опт. Петковић Зоран са браниоцем адв. Миланом Бирманом и**
- **опт. Папић Рамиз са браниоцем адв. Палибрк Драганом.**

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК САСЛУШАЊА

У заседању нека остану сви осим Петковић Зорана и Папић Рамиза.

САСЛУШАЊЕ ОПТ. ПЕТКОВИЋ МИРОСЛАВА

Господине Петковићу, да ли сте разумели оптужбу?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Оптужницу сам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте дужни да одговарате на постављена питања, не морате ни да износите своју одбрану. Да ли ћете одговорати, да ли ћете изнети одбрану?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Госпођо председавајућа, часни суде, уважена господо! Оптужницу сам разумео, али се не осећам кривим ни по једној тачки оптужнице. Нисам крив, нисам починио ратни злочин и оптужницу сматрам неистинитом и неодговарајућом. Сматрам да сам свој посао обављао коректно, поштено и професионално. Искрено жалим за све невинне жртве које су се десиле на Косову и Метохији, а поготово у Сувој Реци.

У резервни састав полиције примљен сам, тј. мобилисан сам јануара или фебруара 1998. године. До тада радио сам у Заводу за здравствено осигурање у Сувој Реци.

У Сувој Реци сам живео са породицом, супругом, двоје малолетне деце. У Сувој Реци сам имао доста пријатеља, како међу Албанцима тако и међу Србима. На радном месту у Заводу за здравствено осигурање био сам цењен као поштен и вредан радник.

Као што сам рекао, у резервни састав полиције мобилисан сам јануара и фебруара 1998. године. На самом почетку обављања послова, обављао сам послове у виду обезбеђења разних објеката, као што су зграда СУП-а, Винарског подрума, објеката од важности (поште, општине итд.). Касније сам обављао послове обезбеђења наших пунктова где су давале наше јединице. У току '98. године, тј. крајем '98. године од стране претпостављених пребачен сам у ауто-патролу.

Ауто-патрола имала је, постојале су две до три ауто-патроле. Људство у ауто-патроли се мењало с времена на време у зависности од

потреба службе. Ауто-патролу, у којој сам ја био, сачивали су: као вођа патроле - Тановић Радован, Чукарић Слађан, Цеце Јанковић и ја, Петковић Мирослав. Примарни задатак наше ауто-патроле је била да доставимо на време храну, воду, муницију нашим јединицама које су биле распоређене на терену. Сматрам да смо те послове обављали коректно и професионално. Поменутог датума 26. марта 1999. године, два дана после почетка бомбардовања, дошао сам у зграду СУП-а негде око 8 сати, од 8 сати је почињало радно време. Ту смо се задржали око 45 минута, знам да ми је Тановић или Чукарић да су рекли да требамо да утоваримо храну, воду и муницију за наше јединице које су се налазиле у Ђиновцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте ушли у зграду?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: У зграду нисам улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте рекли дошли сте у зграду СУП-а?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Дошао сам до зграде СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До зграде?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: До зграде СУП-а. Претпостављени Тановић ми је наредио да убацимо храну, воду и муницију и то смо урадили сви заједно. Ту смо остали можда у згради негде око 45 минута. Око 9 сати, колико се сећам, отишли смо за Ђиновце да нашим јединицама однесемо храну. До Ђиновца има отприлике једно 7 до 10 км. Однели смо храну, воду на наша два пункта. Пунктови су удаљени једно 300 до 500 метара један од другог. У Ђиновцу смо се задржали негде око сат и по до два сата. У повратку враћали смо се, у повратку кренули смо према Сувој Реци, према нашој бази станици полиције. На самом улазу у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас вратим. Ви затичете, долазите у полицијску станицу, до полицијске станице?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: До полицијске станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте сами дошли?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Дошли смо ми који смо били тог момента у ауто-патроли – Чукарић Слађан као возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога затичете испред?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Испред затичем два камиона из којег су тог момента излазили припадници, мени неке непознате јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли, значи, већ кад сте дошли, у јутарњим сатима?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: У јутарњим сатима кад сам дошао на посао никог нисам затекао, затекао сам људство наше, значи чланове ауто-патроле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључиво њих?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Искључиво њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите неко обезбеђење око полицијске станице?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па нормално оно што је полиција давала, нормално своје полицијско обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које то, на којим странама, где?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: На стражи коју су давали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На стражи?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте приметили да ли је било негде на звонику, пошто се спомиње да је постојао звоник?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Звоник је удаљен од нас, то нисам приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте приметили? И ко вам даје наредбу шта треба да радите?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Мени је издао наредбу Тановић, који је рекао да треба да утоваримо храну, воду и муницију и да однесемо нашим јединицама на терену који су били тог момента у Ђиновцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте сазнали састав патроле?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Састав те патроле, наша ауто-патрола је била задњих пар месеци константно иста, није се мењала, тако да смо знали да идемо Чукарић, Тановић, Цеце Јанковић и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел увек, пошто кажете задњих пар месеци, јел увек Тановић био вођа патроле?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Тановић је био вођа патроле, пошто је ту био међу најстаријим радницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако се бирало?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он вам каже да треба да носите храну?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да, да носимо храну, воду и муницију и ми смо сви заједно утоварили то у нашу ауто блинду, у блиндирани УАЗ, такво је возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када су људи отишли на те пунктове Ђиновци?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па ја не знам, једно недељу дана раније су отишли људи на пунктове и ми смо их с времена периодично снабдевали на сваких 7 дана водом, храном и муницијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На 7 дана обилазите?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Отприлике на 7 дана колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте ставили ту храну, понели све, никога нисте приметили?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Никога нисам приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни возила? Да ли сте видели неко возило?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Није било возила испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било? Добро, наставите.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: При повратку из Ђиновца, на самом улазу испред полицијске станице, тада сам видео два паркирана камиона из којег су тада искакали мени непознати припадници од јединице, неке јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У које време сте се то вратили, када је то било?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То смо се вратили после једно два сата пошто смо провели отприлике у Ђиновцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога затичете тамо на тим пунктовима, људе које познајете, кога затичете?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: На пунктовима у Ђиновцу мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На једном и другом?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па затичем као вођу патроле, тамо вероватно је то био вођа једног пункта, био је Аризановић Зоран, а на другом је био Поповић Анђелко, значи њима смо доставили храну, воду, остали смо мало да поразговарамо са њима и после смо се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите још некога од људи?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па људство које је ту било, не могу тачно да се сетим кога. Тачно знам само да су они надлежни били да приме ту храну и ту воду и ту муницију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то би било после два сата, кад отприлике?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па ми смо кренули негде око 9 сати колико се сећам, негде занчи око 11 сати смо кренули назад за Суву Реку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вам треба, колико је то удаљено?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То је удаљено отприлике 7 до 10 км, али пошто смо мало остали тамо онда смо кренули назад. Значи око 2 сата смо се отприлике задржали.

У повратку, као што сам рекао, кренули смо за Суву Реку. На самом улазу близу полицијске станице, непосредно близу полицијске станице, видео сам два камиона, ми смо их звали «стодесетке» из којих су искакали припадници, мени неке непознате јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су изгледали ти камиони?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па не бих знао да вам кажем, то су без цираде са оклопним који су били блиндирани камиони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Блиндирани?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Блиндирани камиони, то су балканове гуме коришћене да би они били блиндирани за случај евентуалног напада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве боје?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Тамне боје, тамно-зелене боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамно-зелене? Реците ми регистарске таблице да ли сте приметили? Да ли је писало нешто, да ли је постојала нека ознака?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не сећам се. Знам да су из камиона искакали ти припадници мени непознате јединице, да су се формирали у стрелце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су били обучени?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па тамно-плаве маскирне униформе и тамно-зелене маскирне униформе су имали на себе. Неки су носили качкете на глави, неки су новсили пиратске мараме везане на главама су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви видите моменат пиратске мараме?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Пиратске мараме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су имали неке ознаке на рукаву?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ништа нисам видео, тога се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на капама да ли су имали неке ознаке?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Само качкете су носили оне уобичајене које смо ми носили, а носили су и ови други момци су били са тим пиратким марамама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, чим сте их видели шта сте помислили јел то полиција, јел сте помислили јел то некој формацији да припадају?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па знате како, они су се одмах формирали у стрелце и одмах су кренули према овим кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, кажете непознате јединице?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ја њих нисам често сретао у Сувој Реци. Мени су они били непознати и не бих могао да формулишем назив те јединице, то су можда биле неке специјалне јединице, али збиља не знам које. Нисам упознат са тиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте требали можда евентуално неког да обавестите јер видите неке непознате људи који се развијају, кажете, у стрелце?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па таква је била ситуација да тог момента није могло да буде никаквог обавештавања било кога. Они су се развили у стрелце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво оружје су имали?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Аутоматско оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутоматско оружје?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Они су се развили у стрелце, кренули су према насељу ту које је познато као насеље «Бериша», знам да кад смо ми стали, ја сам то стао, гледали смо из аута и наједанпут чула се пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то гледате из аутомобила?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да, само што смо паркирали, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел видите моменат кад они излазе или су већ изашли?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Они су већ изашли и већ се формирали у стрелце и кренули су према насељу. Тановић ме је извукао, повукао ме за рукав из аутомобила, рекао је: «хајде и ти, нека акција је у току, кренућемо за њима». Сва четворица – Тановић, Чукарић, ја, кренули смо заједно са њима. Знам прешли смо пут, у прве две-три куће нико није улазио од нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта? Ја ћу Вам дати скицу једну, мораћете да нам показујете које су те прве две-три с лева?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ја се збиља не сећам тих кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само Вам скицу. Видите прво да ли та скица одговара ономе што сте Ви видели, где се налази станица, у односу те полицијске станице где се налазе куће, где се ви тачно налазите?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Збиља не знам. Ми смо стајали испред полицијске станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то овде где пише «стаза»?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То је овде где пише «полицијска станица, стаза» ми смо ту били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел код првог улаза или код другог?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Код овог првог овамо испред, ту смо паркирали, камиони су били преко пута из правца Призрена према Приштини су били паркирани камиони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из правца према?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Према Приштини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се налазе у односу на ту стазу, у односу на овај главни улаз, јел можете да ми кажете?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Налазе се тачно преко пута непосредно преко пута полицијске станице код улаза на путу према Рештане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На путу према Рештане? Јел то овај пут који води Приштина-Рештане, јел ту?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То би требало да буде Сува Река-Рештане, али добро на тој страни, са те стране су били паркирани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, на том путу, не преко пута?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Испред тог пута који треба да скрене на пут за Сува Река-Рештане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ви у том моменту?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па ми смо у овом моменту тачно испред стазе кад су они изашли, кад су се развили у стрелце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред ове стазе где пише «стаза»?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Где пише «стаза», ту је наша јединица била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кола где сте паркирали?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ту смо паркирали ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте паркирали? Добро. И?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Крећемо заједно са Тановићем, Чукарићем и Цеци Јанковићем заједно са њима. Лично знам да смо прве две-три куће смо заобишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су то прве две-три куће?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па вероватно ове прве две-три које су овде на слици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да обележите?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не бих знао да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел прве две-три куће, јел то већ уђете на овај пут према Рештанима, или су ове куће кроз лево?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Прве две-три куће збиља се не сећам. Можда су ушли ови припадници ових јединица, али ја збиља не знам. Знам да смо дошли до четврте беле куће смо ми дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то четврта бела кућа у односу на?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: И то збиља не бих знао да вам кажем, од тада је прошло доста времена, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко улази у те куће?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: У ове прве две-три куће улазили су припадници ове мени непознате јединице. Значи, они су улазили, њих сам видео на степеништима. Кад смо дошли до ове беле куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се ви налазите?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ми смо дошли на самом улазу испред те беле куће. Испред мене били су Чукарић и Тановић и тројица или четворица припадника тих непознатих мени јединица. У једном моменту већ се почело, чула се пуцњава. Тановић ми је издао наређење, мени и Јанковић Цецију да идемо иза куће да чувамо леђа да не би неко запуцао на нас. Ја идем иза куће заједно са Цецим, ишао сам кад би се гледало из правца пута са леве стране куће до у правцу Раштанског пута сам био. Цеци је био с десне стране. Тамо смо морали да залегнемо зато што се чула непрестано паљба. Био је општи метеж, пуцање са свију страна. Претпоставио сам да неко пуца на наше полицијске јединице и да су они вероватно том приликом одговорили на пуцање. У непосредној близини мене после пар минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је одговорио на пуцање?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па вероватно полицајци су одговорили на то пуцање, јер се чуло пуцање са свију страна, општи метеж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел из куће чујете пуцњаву?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Чујем изван тих кућа пуцање, тачно меци су фијукали према тој кући где смо ми ту исто били, где смо држали леђа иза те куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ту у самом граду Ви чујете да се пуца?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Чује се пуцање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел видите одакле иду, с које стране долазе пуцњи?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па не бих знао да вам кажем, иза то је цело албанско насеље, вероватно су из тих насеља дејствовали према овим полицијским јединицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, не из тих кућа где улазе?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Тог момента не из тих кућа него иза тих кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза тих кућа?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да, дејствовали су на јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви радите?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Значи, заузео сам положај иза леђа иза те куће заједно са Цеци, он је био на десној а ја на левој страни од пута, били смо у сагнутом положају. У једном моменту непосредно близу мене чула се јака рафална паљба. Нисам знао одакле може то да дође, одакле се чује, разумео сам да то неко можда нам се приближио. Међутим, после пар минута Тановић ме је позвао и рекао: «Мики дођи». Ја сам пришао, дошао сам до њега и видео сам да је Тановић стајао заједно са још једним припадником те јединице мени непознате, да је мењао оквир на аутоматској пушци, а поред њега су била тако на зиду 4-5 мушкараца који су вероватно били тог момента мртви, убијени су били. Двојице мушкараца се добро сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви радите и даље стојите?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ја у том моменту стојим и гледам. Тановић ми каже «немој, шта гледаш, него иди придружи се Цецију». Цеци се већ вратио на главни пут код полицијске станице. Ја претрчавам, одлазим до Цеција и питам Цеција где треба да идемо. Цеци каже идемо да пратимо где тај народ иде. Добио сам наређење, каже, од Тановића да видимо где тај народ иде. Заједно са Цецијем полако се спуштам према аутобуској станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко усмерава тај народ негде?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не бих знао да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел чујете неку команду?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ништа не чујем. Колико се мени чини, народ је сам ишао, не сећам се тачно, нико није усмеравао народ. Они су вероватно ишли право доле према Сувој Реци, центру Суве Реке. Заједно

са Цецим идемо према до аутобуске станице. Аутобуска станица је отприлике 200-250 метара удаљена од стране СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте молим Вас мало скоцентришите се на ову скицу, јер стварно лево, десно, иза ових први, других кућа, мало је тешко да се сналазимо?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не бих знао да вам кажем, знам да смо дошли до главног пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте рекли до неке беле куће, која је то кућа?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Збиља се не сећам. То је бела кућа у којој су били верификатори вероватно, та мисија ОЕБС-а, али збиља се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви живели тамо?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Јесам, али живео сам у доњем делу Суве Реке, тако да горе сам збиља слабо, ту је била станица, али нисам често залазио на том делу, није било потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и долазите до аутобуске станице?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Долазимо до аутобуске станице. На аутобуској станици нам се придружују Чукарић, Тановић и још троје-четворо припадника тих, мени непознатих јединица, непознате јединице. Ту смо стали још мало, затим смо добили наређење да и даље пратимо шта се дешава са тим народом где иде. Цеци и ја смо даље наставили према, прошли смо аутобуску станицу, прошли смо бензинску пумпу, дошли смо до зграде Општине. Преко пута зграде Општине се налази тржни центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел излазите на овај? То можете ваљда да нам покажете?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Излазимо на главни пут. Значи, од аутобуске станице излазимо на главни пут, ту је бензинска пумпа, прелазимо бензинску пумпу, долазимо до зграде Општине. Преко пута зграде Општине је трговачки центар, тај занатски центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел видите некога да ли је на бензинској пумпи, да ли се неко налази?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Видео сам радника бензинске пумпе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Тада покојни вероватно Јашар Бериша, тад је био жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том моменту га видите?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: У том моменту кад ја пролазим са Цецијем видим радника бензинске пумпе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам каже да идете тамо? Где Вам кажу да идете?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па кажу нам да идемо да пратимо где иде тај народ даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да пратите?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да, да пратимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То каже Тановић?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То каже Тановић, да вршимо кретање, да пратимо кретање народа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и долазите до Општине?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Долазимо до Општине, ту је исто било доста полицајаца, збиља не знам који су. Ту смо застали. Преко пута Општине је један киоск, застали смо крај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете тачно да означите где се налази између значи Општина и зграда те, овде нам је означена?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Између Општине и занатског центра налази се киоск.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Између Општине и?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Преко пута Општине је занатски центар, ту је одмах и киоск при самом улазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на ову стазу, што овде нам је обележена као «стаза»?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: У односу на ту стазу са десне стране се налази киоск, колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са десне стране?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ту смо стали ја и Цеци једно пар минута. После 10-ак минута придружили су нам се Тановић и Чукарић, заједно су ту дошли. Цеци је тог момента нешто јако тешко, припала му мука. Знам да га је Тановић послао да донесе нешто од пића да се мало поврати. Цеци је, сви смо попили по један гутљај, Цеца је донео неку ракију и онда је Тановић рекао Цецију да остане ту, да чува леђа да случајно неко не би запуцао. Чуло се са свих страна, после тога се са свих страна чула пуцњава и око нас и око занатског центра.

Тановић је мене усмерио да идем на крај занатског центра да би тамо држао леђа, да би пазио да са те стране неко не дође. Ја сам га послушао његово наређење, отишао сам на крај занатског центра, претрчао сам ту стазу, отишао сам на крај занатског центра. Међутим, осетио сам да сам тамо небезбедан јер се доста чуло пуцање из разног оружја. Повукао сам се у унутар занатског центра у један међу пролаз у занатском центру. Ту сам био безбеднији од фијукања меткова, овамо већ се доста пуцало.

У једном моменту ту се нагло поред мене, можда на једно 40-50 метара чула се јака пуцњава. Нисам знао одакле то долази, али претпоставио сам да је то ту. Тада сам видео да Тановић долази, претрчава

заједно са четворицом или петорицом припадника тих мени непознате јединице. Колико се сећам двоје су имали качкете а двоје-троје су имали те пиратске мараме на себи. Видео сам Тановића, ја сам држао, значи могао сам да видим лепо пошто сам стајао са стране, Тановић ми је рекао: «Зашто ниси на свом месту»? Рекао сам да је тамо опасно, да је овде више безбедније у односу на тај пролаз где ме је он послао. Видео сам Тановића да је извадио једну кашидару зелену. Тановић је увек са собом носио три кашикаре, две зелене и једну црну. Видео сам Тановића како вади кашикару и како баца кашикару једну, чула се детонација једна, чула се друга детонација, после пар минута чула се рафална паљба отприлике 2 до 5 минута рафална паљба се чула. Кад је све то стало, наједанпут се чула поново детонација, значи да је тог момента бачена и трећа кашикара. То сам разумео тако и онда је поново почело да се пуца. Једно 5 минута је било непрестаног пуцања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се пуца?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па пуцало се у правцу одређеног локала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко пуца? Ви стално говорите о пуцњави, не знам, у кога се пуца, где се пуца?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ја сам стао са стране и оно што сам могао да видим, видео сам да Тановић пуца заједно са том четворицом-петорицом припадника те јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да у Вашем правцу нико не пуца?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: У мом правцу тог момента ту нико није пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на те јединице Вама непознате, да ли неко пуца?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па претходно се чула пуцњава, не знам одакле је допирала та пуцњава, али чула се пуцњава и онда после те пуцњаве Тановић долази заједно са овом јединицом, са тим припадницима те јединице и они су значи онда пуцали, бачене су кашикаре и пуцали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то кућа, где?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То није кућа, то је локал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Локал? Који је то локал?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Збиља не бих могао да вам кажем. То је на средини било између где сам ја стајао и где је Цеци и то би се рачунало негде на средини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па какав је то локал? Јел то радио локал у то време?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па претходно док је радио, пре је радио тај локал, збиља не знам, то је пицерија нека, кафић неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако кажите одређено какав је то локал, пицерија?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Пицерија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел постојало неко име те пицерије?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Збиља не знам, не памтим. Када је све то стало, пуцњава и све, ја сам изашао из тог заклона где сам био, пришао сам Тановићу и питао сам га шта је било, каже, рекао ми је: «Унутра су терористи који су отворили на нас ватру и ми смо дејствовали на њих».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се Ви налазите?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ја се налазим једно 30-40 метара удаљен одатле у међупролазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте могли то да видите да ли они отварају ватру из тог локала?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ја нисам могао да видим, али чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте чули, јел било?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Чуо сам, па рекао сам да сам чуо пуцњаву док сам стајао ту, чула се пуцњава, на кога су пуцали ја нисам могао то да видим, али чула се пуцњава и тад Тановић и ови момци притрчавају и дејствују на тај локал Тановић кад је бацио кашикаре и кад се пуцало на тај локал. Тановић је само рекао да су унутра терористи који су пуцали на нас, и каже ми смо узвратили на ватру. Знам да је онда Тановић и један од ових момака, имали су мотороле са собом, да су позвали некога мотором. После 10-ак минута појавио се др. Бобан Вуксановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко зове мотором?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Тановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тановић?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да. Тановић зове моторолом и после једно 10-ак минута појављује се др. Бобан Вуксановић, тог момента командант Одбране града Сува Река. Бобан је дошао, заједно са њим је дошао припадник Територијалне одбране који је тог момента био Бобанова десна рука Мики Ђорђевић. Знам да долазе заједно са Бобаном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај Мики Ђорђевић? Шта је он, осим што је десна рука, јел он имао неку функцију?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Он је био у Територијалној одбрани, али не знам шта је био, знам да је нон стоп био са др. Бобаном Вуксановићем, заједно су били. После пар минута долази група Рома 7-8 младића и долазе и долазе припадници полиције неки из резервног састава, неких се не сећам, сећам се једног Недељковића и једног редовног полицајца Велибора Вељковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком моменту долазе они?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Они долазе после једно 10-ак до 15 минута колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате јел њих неко позвао?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па вероватно их је Бобан позвао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављате?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Претпостављам да их је Бобан позвао, пошто је он од тог момента издавао наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су тај Вељковић?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Он је редовни полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај други?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Други је резервни полицајац и још неки резервни полицајци којих се ја не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављате, нисте сигурни да је он њих позвао? Јел он могао њих да позове? Јел он имао такву наредбодавну функцију?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Он је могао да их позове, имао је наредбу, он је био тог момента буквално први човек града Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на полицију?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: И у односу на полицију, имао је могућност да их позове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он био такав ауторитет?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Био је. Тог момента био је велики ауторитет у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могао да нареди командирџу?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па не знам да ли је могао командирџу али могао је нама да нареди који смо били припадници. Кад су дошли Вељковић и ови момци млади Роми, после једно 10-ак минута дошао је и камион који се паркирао ТАМ-ић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле долази камион?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Збиља то не бих знао да вам кажем. Ми смо ту стали да обезбеђујемо тај објекат. Бобан нам је наредио нама који смо ту били присутни да обезбеђујемо тај објекат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте, стојите да обезбедите, па ваљда пратите ситуацију одакле стиже?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па камион збиља не знам одакле је дошао, збиља тога се не сећам, знам само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па то је био ТАМ-ић који покушава да се паркира уназад са приколицом према трговачком центру. Ту је јако неприступачно зато што су код трговачког центра степенице и он се једва паркирао уназад је ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији је то камион?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па вероватно из неког комуналног предузећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то закључујете?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па зато што је био страшно прљав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Страшно прљав је био камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао неке ознаке?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не бих све могао да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не бих знао да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите мало камион? Кад видите камион јел има неку?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Знам само да је ТАМ-ић, имао је цираду на себи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је била цирада?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не бих знао, она уобичајено црне боје, иначе камиона се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Таблице неке регистарске?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не сећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видите? Јел видите ко вози тај камион?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не сећам се ни тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била отворена цирада?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Цирада није била отворена, цирада је подигнута у висину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Подигнута?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се види унутрашњост?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Унутрашњост је празна. Они кад су отворили камион у унутрашњости ништа није било у камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То видите?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још неког у камиону осим возача?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не сећам се. Знам да је тада Бобан издао наређење овим младим Ромима и Вељковићу и овим другим припадницима који су ту били из полиције да уђу унутра и да изнесу тела који су били у том кафићу. Ови момци су почели да износе тела. У једном моменту једно тело је испуштено, човек је јаукнуо, пао је ту непосредно испред кафића, буквално испред Бобанових ногу, пришао је Тановић и испалио је два појединачна хица у то тело. Бобан је почео да виче, рекао је: «Не смеш то да радиш јер може метак да рикошетира и да погоди неког од нас који смо ту присутни».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво је то тело?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не бих знао, то је старији човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Старији човек?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да. Два метка су испаљена појединачно, један метак јесте рикошетирао, али никог није погодио ту од нас који смо ту обезбеђивали тај објекат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којој сте ви удаљености од свега тога?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ми смо негде 10 до 15 метара удаљени и Бобан је ту заједно са овим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Чукарић?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Чукарића тог момента нисам видео. Затим, настављено је са избацивањем тела. У једном моменту Вељковић који је износио тела и истрчао је из те пицерије и рекао да унутра има још неко је жив. Тог момента Тановић је ушао заједно са Мики Ђорђевићем, који је био десна рука Бобанова, који је био ту поред Бобана и чуло се пар пуцња исто појединачно унутар те пицерије. Њих двоје су изашли, ови су момци поново, Вељковић је ушао и наставили су да износе тела. Непосредно после тога, после једно 10-ак минута Бобану су пришла двојица млађих људи у кожним јакнама који су носили кратко наоружање, значи нису носили као ми аутоматске пушке, него су носили «хеклере» или "шкорпионе", збиља не бих знао то да кажем и питали га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел познајете њих?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Први пут сам их тада видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су то кожне јакне?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Црне, кожне јакне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут их видите?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Први пут их видим, до тада их нисам видео у Сувој Реци. Пришли су Бобану и питали су шта се то десило, због чега је толика гужва ту. Бобан је изјавио да су унутра били терористи који су дејствовали, који су се измешали са цивилима и да су дејствовали по полицијским јединицама које су се ту налазиле и да је узвраћено на ватру и да су унутра погинули и да они сада износе тела. Ова двојица су остала ту поред Бобана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко настрадао у том моменту од ваших, од тих непознатих јединица, јел неко настрадао?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? А ти људи који су настрадали, јел су они били у некој униформи, у цивилним, јел су то цивили, ко су ти људи?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Оно чега се сећам то су били неки у цивилним униформама, детаља других се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то цивилна униформа?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Нормална цивилна униформа, црна цивилна униформа, махом су били у црним униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нормална, црна?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Нормална, већина је била у црним неким униформама, у црним блузама и тако, кошуљама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У црним блузама?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте видели ту неке?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Неке сам видео кад су износили тела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су износили тела?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте видели неку жену, деце?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, у ком моменту видите?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Кад је Вељковић износио заједно са другима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да опишете како су изгледали?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па не бих знао да вам кажем, јер се то брзо, покушало се да се брзо ради да се убаце у камион тај који је био паркиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви то сада све посматрате?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Посматрам јер сам био 10-15 метара удаљен од Бобана. У једном моменту један од ових што је био у којој јакни заједно са једним од ових припадника који су ту мени непознате јединице који је имао пиратску мараму на себи, улази унутра у локал, чују се поново појединачно 3-4 хица. Они су изашли онда, ови момци су и даље наставили да износе тела погинулих који су били унутра. После пар минута неко је рекао од тих младића који су износили тела да више нема тела унутра. Бобан се тада окренуо према мени, рекао је: «Мики, уђи унутра, види да ли има још неко унутра». Ја сам покушао да одбијем то наређење да не уђем унутра, јер сматрао сам да нема потребе пошто је већ речено да нема никог унутра. Међутим, Бобан је рекао «његово наређење нисам могао да одбијем». Ушао сам унутра, унутра је било пуно дима, загушљиво, језиво, мирисало је све на крв. Ја сам видео једно тело које је лежало са стране и једно тело мало даље, значи на једно 5 метара од тог тела, гурнуо сам ногом и видео сам да је човек мртав, а онда сам испалио један рафал, три до пет метка изнад главе човека 30-50 цм изнад главе човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је тај човек изгледао?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не бих знао да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Старији, млађи?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па тако старији човек, негде око 40 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате где, одакле, уопште га не познајете?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не познајем га и испалио сам кратак рафал 3-5 метака непосредно изнад главе човека на висини тако 30 до 5 цм, изашао сам и рекао сам: «Бобане унутра нема живих, још једно два су тела унутра».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте испалили рафал?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па знате како, да би Бобан чуо да се пуцало унутра, само због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви дотле нисте ништа дејствовали, Ви сте посматрали, значи нико Вам није рекао да уђете и да пуцате?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Бобан је рекао «уђи унутра и провери да ли има живих». Живих није било, зато што су једно или два тела била, једно сам одгурнуо чизмом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте могли да изађете и да кажете нема живих него сте морали?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Зато што би ме Бобан поново послао поново. Он је био доста овако по природи прек човек и нисам могао да рачунам, могао сам да рачунам са свакаквом његовом реакцијом. Значи, изашао сам, рекао сам «Бобане нема никог унутра живих, има још једно или два тела». Он је позвао назад Вељковића и још неког, не знам, они су изнели и та два тела. Непун минт, два, три после тога Бобан је заједно с овом двојицом који су били у кожним јакнама, ушао у ту пицерију, значи погледао је да ли има још неког и рекао да нема, чуо сам глас како виче да нема више никога и онда је заједно са том двојицом изашао вани и у рукама су имали пет аутоматских пушака. Бобан је значи изнео пет аутоматских пушака и носио је у руци амблем њихов црвене боје, њихове терористичке УЧК (Ослободилачке војске Косова). Показао је тих пет пушака и рекао је да су са тим пушкама терористи из локала дејствовали према полицијским јединицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Када је изашао из локала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су дејствовали?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Вероватно пре него што је Тановић тада запуцао заједно са овим момцима из те јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви сте ту близу, јел то видите?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па били смо 30-40 метара, значи ја сам био у међупролазу, ја нисам могао да видим кад су они дејствовали, али чула се пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да разазнате ко пуца?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па могло је да се разазна зато што су они махом користили оружје кинеске производње, оно има другачије одзвањање у односу на наше ово аутоматско оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тако можете да разликујете?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: По томе се разазнало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И по томе сте закључили да је неко пуцао из те?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: По томе сам закључио јер се чула та муниција, дејство те муниције. Онда је Бобан, кажем вам, изашао из те пицерије заједно са тим момцима, са пет аутоматских пушака, рекао је да су нађене унутра и да је из тих пушака дејствовано према полицијским јединицама. Знам да је Бобан онда наредио да се камион са погинулима затвори и тај камион сам видео да је кренуо у правцу Призрена. Ову двојицу после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је ту било тела, по Вашој некој процени, пошто све то посматрате, видите?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да вам кажем, не могу тачно да се сетим, 20-25, али збиља не бих знао тачно да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И никога не препознајете, живите ту?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Никог не препознајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Тела су крвава, никог нисам могао да препознам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте, тела видите, ако су сад дејствовали, ако су сад?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па нисам био на метар, два госпођо, био сам на негде 20-ак метара од Бобана. Значи, ту сам обезбеђивао и збиља нисам могао неко тело да. Видео сам и мушкарце, а видео сам и жене, а видео сам и неку децу. То је једино што сам видео, јер ови момци потрудили су да их јако брзо убаце у камионе. Бобан је нон стоп викао на њих да то што брже ураде. Камион је отишао у правцу Призрена. Ову двојицу што су били у кожним јакнама после тога више нисам видео. Бобан је стао ту заједно са Микијем Ђорђевићем и са нама који смо ту били и рекао да о том догађају не смемо никоме да причамо, а поготово је викао на те Роме који су то носили да не сме о том догађају ништа да се говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Толико људи и да ником се ништа не прича и сви ће ћутати?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да се ћути то је наредио. Бобан се онда после једно 10-ак минута заједно са тим Ромима удаљио у правцу Суве Реке у правцу Суве Реке, значи дошао је до Општине, то сам видео и онда се удаљио у правцу Суве Реке, ка центру је пошао, а ми остали припадници

који смо били ту, који смо држали, који смо били у обезбеђењу, отишли смо у правцу станице полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога да одете у правцу полицијске станице, јел вам неко рекао?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па више није, не знам неко је нешто рекао, не сећам се сада и ми смо онда скупно отишли према станици полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је све?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Ви као припадник резервног састава полиције, од кога сте, ко је Вама био непосредно надређени?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па ја сам директно могао да примим наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама непосредно надређен?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Непосредно ми је био Радојко Репановић, Јовановић Ненад и кад сам био у патроли Тановић Радован, а директно, значи непосредно сам примао наређења од Тановић Радована.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вођи патроле, ко издаје наредбе?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Вођи патроле издаје надређено лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Јовановић Ненад или Репановић Радојко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада били вођа патроле?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не, ја сам резервни припадник резервног састава полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви уопште имате сазнање, вођа патроле, у ком смислу, значи Ви идете да обиђете људе на тим пунктовима, идете носите оружје, носите храну, јел тако? У ком смислу може наредба да буде ако идете људима носите храну, значи идете у одређене сврхе, у ком смислу ту може нека наредба да буде? Јел то одређени циљ, јел тако?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То је одређени циљ. Тај циљ поставља мени на пример вођа патроле, каже идемо да однесемо храну, воду муницију. Ми то извршавамо и идемо сви заједно на тај терен где се наши налазе, наше јединице, носимо храну, воду, а случајно ако дође до неких неугодности, значи дејство од стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи на путу?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: На путу од стране, евентуално ако би дошло од стране терористичке УЧК пуцање на нас вођа патроле би онда издавао наредбу да се дејствује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И који је следећи Ваш задатак, добили сте конкретно то?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ако десило се да дође до ситуације да се дејствује онда би морало то да се дејствује ако би били угрожени наши животи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако би били угрожени животи?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ако би били угрожени наши животи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте обавили тај задатак?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Однели сте све, врћате се, ваш задатак јел завршен?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Наш задатак је тог момента завршен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ви сад крећете, угледате долазе камиони, Вама непознати људи излазе из тих камиона, како Ви крећете?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Зато што кад су се они развили у стрелце чула се пуцњава. Ја не знам, Тановић је наједанпут повукао за рукав мене и свима нама рекао акција је нека у току хајмо преко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало. Ви сте надамак полицијске станице, ви сте обавили ваш задатак, задатак је завршен?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да, али не знам, стицајем околности то је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви видите непознате људе, Вама су тотално, кажете, непознати људи?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Непознати људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Вама да Ви кренете са непознатим људима у акцију?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не знам, ја сам морао да послушам наређење мог претпостављеног. Тог момента је био Тановић вођа патроле и он је рекао да крeнемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, у том смислу је могао, без обзира што је задатак завршен да вам каже да кренете за непознатим људима?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Могао је. Он је то рекао, ми смо га послушали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали нека средства везе?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Тановић је имао средства везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Као резервиста нисам имао право на то. Тановић је носио увек две мотороле са собом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте покушали то да објасните, не знате куће, не можете да определите?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не могу да се сетим тих кућа, јер збиља у том насељу ја сам пролазио али не знам која је чија кућа, знам само ту белу

кућу да су у тој белој кући били мисија, верификатори су били, а овако куће збиља не знам људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад сте кренули за њима, да ли сте можда видели неку увиђајну екипу?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули било какву наредбу, да неко каже идемо овамо, да знате шта треба да радите, ви идете овако не знате шта ћете?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Тачно је тако било, нисмо знали, ми смо кренули, прешли смо пут, пошли смо иза ових јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта значи акције? На вас нико не пуца?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Тог момента на нас нико, али кад се кренуло, кад су ови момци кренули према тим кућама, из неких кућа, из неког правца је почело пушкарање, чуо се општи метеж, пуцање, значи да је неко вероватно дејствовао по тим јединицама и да су онда они одговорили на ватру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви имали бомбе?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ја нисам, као припадник резервног састава нисам носио бомбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Припадници резервног састава не носе?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не дуже бомбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А припадници активног састава?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Дуже, неко дужи, вођа патроле на пример је дужио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Чукарић у том моменту имао бомбе?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Чукарић није имао у том моменту бомбе, Тановић је имао три бомбе, он је увек носио две зелене и једну црну кашикару са собом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви имали претходног дана, говоримо о 25. марту, да ли сте претходног дана имали ту нека дејства?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па у Сувој Реци су у принципу готово свакодневно била нека дејства, да ли Сува Река или околу Суве Реке. Чуле су се пуцњаве увек из правца раштанског пута чуле су се пуцњаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно ништа није било необичајено тог претходног дана?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Претходног дана ништа није било необичајено, чуле су се пуцњаве из тих праваца раштанског пута, али ништа конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су се чуле? Где сте Ви били претходног дана?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па не могу да се сетим, носили смо, значи на наше положаје, вероватно смо и даље носили храну, оружје и муницију и кад смо дошли можда у послеподневним сатима чуле су се пуцњаве, тако предвече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте чули да је било неких настрадалих тог дана претходног? Да ли је било да је неко настрадао?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не бих знао да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих се опет вратила, Ви кажете да стојите, да сте на тротоару, да сте ту кад сте прошли бензинску пумпу, да сте видели човека који је радио на тој бензинској пумпи. Шта он ради, јел он посматра све то?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Он посматра то како људи беже и како полицијске јединице иду иза њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико га не дира у том моменту?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Нико га не дира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим ових људи, осим патроле Ваше, да ли видите неког познатог од Ваших полицајаца?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не бих знао да вам кажем, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога? Не сећате се?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви закључили да је Бобан који се појавио Вуксановић, да је позвао неке људе, како?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па вероватно их је он позвао преко својих људи. Збиља не знам. Знам кад је Бобан дошао да је после Бобана на непуних 10 минута дошли су ти седморица, осморица младих Рома и онда је са неким Бобан исто разговарао и да смо после једно 5 минута дошли Вељковић полицајац заједно са резервистом Недељковићем једним и са још двојицом-тројицом исто претпостављам да су они из резервног састава, али се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви у том моменту, да ли уопште размишљате о нечему, видите да су дејства, нико од Ваших није настрадао, у кога се пуца, ко су ти људи у кога се пуца?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То не бих знао да вам кажем, зато што ја сам чуо само на почетку Тановића када је рекао да су унутра били терористи и да су они само узвратили ватру на њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то видите?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ја то не видим, јер сам био са стране на 30-40 метара од њих сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, кажете да је Бобан био такав ауторитет да је могао да нареди и вама и?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не да је могао него је наређивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наређивао је? Реците ми у том моменту где је Ваш брат?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ја брата нисам видео. Брат мој је припадник Територијалне одбране и знам да је радио као возач у Територијалној одбрани. Брата сам видео, колико се ја сећам дан или два касније, други дан вероватно сам га видео негде у послеподневним часовима кад смо завршавали нашу смену, у вечерњим сатима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте га видели?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па други дан сам га видео после, ако могу тачно да се сетим сад одавно је то прошло, други дан после тог догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Другог дана?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте били саслушани код истражног судије рекли сте да Бобан док год су избацивали тела, у међувремену је водио неку своју евиденцију?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву је то евиденцију водио?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Свако тело које је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви то добро видели?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То сам видео, свако тело које су ови људи износили, Бобан је записивао. Значи, записивао је, имао је ту своју фасциклу и записивао је вероватно свако тело које је изношено он је имао своју евиденцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то Ваша претпоставка, јел сте видели да он записује?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Видео сам да је писао, али исто тако је записао кад је изнео тих пет аутоматских пушака заједно са овим што су били у кожним јакнама кад су заједно изнели пет аутоматских пушака Бобан је и то записао у своју евиденцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, Ви сте добили, кажете, наређење, тако сте код истражног судије изјавили да се вратимо у СУП. Од кога добијате наређење да се вратите у СУП?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Од Тановића. Бобан нам је рекао да, он је пошао с овом екипом доле, нама је рекао идите у СУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кога затичете тамо?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Збиља не могу да се сетим, доста је времена прошло од тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тога се не сећате?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Дошли смо до станице, вероватно је био неко из ове дежурне службе који је радио тог момента у дежурној служби, ту смо остали још једно пола сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био у дежурној служби?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па тог дана ко је био вођа смене на пример у дежурној служби, не бих знао да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели никога?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Нисам видео, јер у зграду полиције нисам улазио, унутар зграде полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али рекли сте издали су вам наредбу да се вратите у СУП?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Вратили смо се у СУП, дошли смо до, значи, ушли смо у СУП, али не у зграду полиције него испред где су клупе биле, испред зграде полиције ту смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да ли је неко стајао испред полицијске станице ако нисте улазили унутра, да ли је неког било испред?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте, кад сте обилазили ове пунктове, да ли сте евентуално чули и да је командир полиције био у обиласку?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тих људи да ли је неко спомињао?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па дешавало се неки пут да помоћник командира Ненад Јовановић иде самостално у контролу тих пунктова, дешавало се или иде са неким од полицајаца или иде самостално у контролу тих пунктова да види какво је стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим возилом иде обично?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Тада је ишао «ладом нивом», белом «ладом нивом».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Белом «ладом нивом»?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да, а када се дешавало да некада иде са нама, онда је ишао заједно са нама са ауто-патролом или са једном или са другом ауто-патролом са припадницима којих су тог момента били затекли на дужности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије рекли сте да су два полицијска аутомобила била ту, један према полицијској станици, други у другом правцу?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас истражни судија питао који су то аутомобили, чији су то аутомобили?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па збиља не знам, обадва су била полицијска «заставе», вероватно је један, претпостављам да су са једним

отишли овишто су били у кожним јакнама, а други не знам збиља ко је ту био са тим другим полицијским аутомобилом и њега после више није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел Ви видите ко излази из тих аутомобила?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видите? А што претпостављате да су ти у кожним јакнама?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Они су значи морали да дођу, пошто нису били из наше полицијске станице, значи да су неким аутомобилом морали да дођу, то је само моја претпоставка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у било ком моменту видели Репановић Радојка у близини пицерије?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не. Репановић Радојка ни у једном моменту нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни у једном моменту?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да, ни у једном моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни Јовановића?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ни Јовановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли, како се зове овај човек који ради на бензинској пумпи?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Јашар Бериша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте га познавали добро?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Познавао сам га, дуго сам га познавао. Ту смо на пумпи точили гориво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте га последњи пут видели?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па тога дана кад је он стајао на бензинској пумпи када је био, значи унутар бензинске пумпе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је последњи дан када сте га видели?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То је последњи дан када сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је сад њега заменио, ко је дошао на његово радно место?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па други дан, други, трећи дан видео сам да је на бензинској пумпи ангажован мој брат Петковић Зоран, а после два дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког дана је ангажован?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па ја мислим другог дана одмах је био ангажован Петковић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Другог дана?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Другог или трећег, не бих тачно знао, али мислим другог дана. После тога, после два дана од тог догађаја, бензинску пумпу знам сигурно да је преузео Јовановић Славољуб, који је био припадник Територијалне одбране Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте приметили, пошто сте ту, посматрате, да ли је било неких крађи?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: У једном моменту само сам видео да је камион један био паркиран испред неке продавнице и да се износила нека роба. То је ауто делови су били у тој продавници, а остало тачно више не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чија је то продавница била?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Продавница једног Албанца из Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то Албанац?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Збиља не знам како се зове, а знам му продавница где се налази и да је камион био паркиран испред те продавнице и да су неки момци убацивали ауто делове који су били унутра у тој продавници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете некога из породице Бериша?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Познавао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте видели кад су, зато Вас конкретно и питам, износе лешеви, да ли сте неког од њих препознали?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па тог момента ту нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог момента нисте?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Тог момента то нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ког момента јесте?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па препознао сам два тела када сам долазио из правца куће, када је Тановић мењао оквир на аутоматској пушци, када је поред њега био припадник од тих мени непознатих јединица ту су била четири или пет мушка тела наслоњена на зид куће и два тела сам препознао тад том приликом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте препознали?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Препознао сам једног брку, то је Бујар Бериша и једног Седат Берише, ја мислим да су њих двојица били браћа. Бујара сам знао јер је он играо кошарку у Сувој Реци, а Седат је играо одбојку, имао је свој локал, агенцију је имао, путну агенцију је имао и тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И никога више, само ту двојицу?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ту двојицу сам препознао јер су били тако у положају да сам могао лепо да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су изгледали?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су изгледали?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па наслоњени су били на зид, један на другом су били наслоњени на зид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте видели неке повреде, у ком делу?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не бих знао. Знам да су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што кажете, лепо сте могли да их видите?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па видео сам 4-5 тела. Њих двоје су били наслоњени на зид у погнутом положају, али лепо сам њихова лица могао да видим, а лица ове тројице или двојице нисам могао да видим јер су били ниже, Тановић је стајао поред њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су у Сувој Реци постојале Посебне јединице полиције?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: У Сувој Реци су постојале Посебне јединице полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете нешто да нам кажете о томе?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па наш СУП је имао посебну јединицу полиције која је била ангажована на својим пословима, а даље сад збиља не знам нешто конкретно где су они све ишли, само где је било потребе, где је било, значи где је требало разбијати терористичке групе ових припадника УЧК, они су учествовали у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био, јел то била нека чета, вод?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То је неки вод, не бих знао тачно да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био командант тог вода?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Борисављевић Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Борисављевић Драган? А да ли су постојале неке друге полицијске јединице које нису стациониране биле у Сувој Реци, значи које су дошле са стране?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Постојале су, оне су биле у «Балкану», у хотели «Балкан» у Сувој Реци. Још од '98. постојале су неке јединице које су када је требало да се заузме Сува Река али стицајем околности они су дошли пре времена помогли су, значи да се до тога не дође и онда се напад усмерио на Ораховац, а они су остали да одржавају да буду у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када су они били ту?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па нон стоп су били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нон стоп?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Нон стоп су били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време у хотелу «Балкан»?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: У хотелу «Балкан», после су се можда и разместили, али мада доста сам виђао ту да су ту били, да су ту били стационирани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте виђали, јел сте знали неког од старешина?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никога познавали?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не, никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неку шифру, неки знак «Чегар»?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам то говори?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да су припадници неких јединица, не бих знао којих, чуо сам за шифру и преко система везе моторола, значи Чегар 101, Чегар 1, ето тако то сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како чујете преко система веза ако нисте носили?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па чујем зато што сам поред Тановића, седим и чујем, он чује, то се чују међусобни разговори, то је везе су укључене неки пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте тог дана чули?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то кад идете у уобичајену патролу па кад Тановић носи онда чујете да се спомиње «Чегар»?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Неки пут се чуло да се спомиње, иначе често не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро шта вам каже Тановић у ком контексту се спомиње «Чегар»?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То ми није било задатак да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта само вам каже чујем «Чегар»?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Он неки пут тако каже, иначе ништа конкретно није нам одговорио ко је и шта је. Ми смо знали да су Чегрови припадници специјалних јединица из Ниша и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте знали како изгледају?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па не зна, нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте познавали Митровић Радослава у то време?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Да ли Вам говори нешто име Абдулах Ешљани?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам није познато?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да ли сте неког имали у притвору? Да ли је неко био приведен?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: У притвору ми никог нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно говорим или 25-ог, 24-ог, 26-ог?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: У притвору никог нисмо имали. Ако се неко приведе онда се одмах слао у Призренски окружни..., Призрен је био

нама надлежан, значи носио се у Призрен, предавао се њиховим људима тамо, Призренски СУП. Значи, притвореника нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тог 26-ог?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Нисмо имали никаквог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате кад нисте улазили?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па зато што нико није био ту, ту су биле вреће са песком кад смо правили митраљеско гнездо испред, одбрамбени систем из те притворске јединице где је била притворска јединица износила се врећа са песком. Значи, да нико није могао да буде унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По томе сте закључили?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: По томе сам закључио, јер су се одатле износиле вреће са песком и правило се митраљеско гнездо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми како су се држале страже на звонику?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То не бих знао да вам кажем, то је у складу са, ако су добијали наређења од надређених, онда су биле страже на звонику, ако нису онда нико није долазио, није био на стражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам познато да ли сте у магацину имали снајпере?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не бих знао да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ја нисам дужио и не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије рекли сте да сте брата видели, да сте га срели. «Видео сам кад се све завршило, значи када смо се враћали кући ја сам пошао кући, било је то негде око 17 сати, 16,30-17 сати. Срео сам брата испред једне продавнице», па опредељујете које «Прогресове» у центру Суве Реке. Питао ме Мики шта се то десило горе. Рекао сам му Зоране не питај ме ништа хаос је био». Сад говорите да сте следећег дана?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па ја кажем, тог дана сигурно нисам, можда је, не могу тачно да се сетим да ли је било тог дана или следећег дана, али знам да сам дан или два касније срео брата и тачно је тако било, текао разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је удаљена та продавница «Прогресова» у односу на тај догађај где сте све то?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Удаљена је негде око киломентар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око километар?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да. То је у самом центру Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде имамо Репановића, исказ његов, који каже да 25. марта да су одређени људи на положаје Ђиновци-Топличани. Ви кажете да је то било још неких 5-6-7 дана пре тога?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Људи су ишли на положаје и недељу дана раније, али значи да је можда у међувремену, можда смо ми, наша ауто-патрола је константно носила храну на положаје. Можда је дан раније кренула нова група која је отишла горе, нама је било свеједно, наше задужење је било само да однесемо храну, воду и муницију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али само Вас питам да то прокоментаришете, пошто Ви кажете да је то било пре неколико дана, а он каже да је било 25-ог, стриктно се везао за тај датум?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: па могуће, ја се не сећам тачно, ја знам само за 26. да смо ујутру одмах од 8 до пола 9 вероватно отишли тада за Ћиновце и однели храну, муницију на наша два пункта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али исто тако сте рекли да је правило да се храна носи на недељу дана, па како онда?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: На недељу дана. Храна се носила у принципу на недељу дана, али неки пут ако би било потребе носили смо свакодневно истим јединицама ако је потребна била муниција. Значи, уз муницију носили смо обавезно онда и храну и воду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље сте код истражног судије изјавили: «Мени су Тановић и Чукарић били претпостављени, шта они нареде, где се иде тако смо ишли. Као вођа патроле сматрао се Чукарић, али Тановић је исто имао ингиренције да нареди нама који смо били у резервном саставу». Како то објашњавате вођа патроле се сматрао Чукарић?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: У случају да Тановић није био тог момента ту, Чукарић је могао да изда неку наредбу, зато што нам је исто био, али Тановић је конкретно нон стоп био са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту старији од вас?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Тановић је старији, Чукарић је млади полицајац који је скоро дошао у Суву Реку и који није имао такве ингиренције да нареди без Тановића било какво наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисам завршила, у односу на Вас ко је старији Ви или Чукарић?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: По годишту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Старији сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел то има неке разлике или је зато што сте Ви припадник резервног састава?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Зато што сам ја припадник резервног састава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Чукарић у то време имао неки надимак?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Имао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Јајце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте спомињали неке ТТ јединице?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па то је да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су то јединице, шта то значи ТТ?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То је тако назначено у документу. Иначе, ја сам говорио, мени непознате те јединице, као што сам сад рекао, мени непознате јединице, е сад зашто је то уписано ТТ јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то мислите да је погрешно уписано?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То је погрешно уписано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи те јединице?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Значи те јединице, а написано ТТ, ја сам рекао мени непознате те и те јединице, значи нисам знао на које јединице назив тачан тих јединица и ко је то написао у транскрипту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо преслушати па ћемо видети. Значи, те јединице?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ја сам говорио те и те јединице, значи у моменту тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад да ли су постојале неке разлике у односу на те јединице које Ви означавају Вама непознате јединице у односу на Ваше јединице у некој гардероби, да ли је у нечему постојала разлика?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Они су носили панцире на себи, а ми нисмо имали. Наша ауто-патрола, нико из ауто-патоле нико није носио панцир на себи јер није било потребе за тако пошто нисмо били обучени за дејства да се иде у акције, а они су носили панцире на себи и имали су тако те зелене маскирне униформе, плаве маскирне униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви кажете морали сте да кренете зато што је Тановић издао наредбу?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он се без поговора слушао?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да пре бомбардовања видите да неке колоне напуштају Суву Реку?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Пре бомбардовања негде '98. постојале су одређене колоне које су напуштале Суву Реку, али исто тако Суву Реку су тада напуштали и Срби који су живели у Сувој Реци, плашећи се евентуално дејстава од стране терориста, терористи су били на само 500 метара на Раштанском путу и држали су комплетну, значи ту страну пута и пуно људи се раселило тада из Суве Реке, и српске породице и албанске породице које су биле у Сувој Реци напустиле су тада Суву Реку. То је било '98. јуна месеца, јуна, јула месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тих дана, значи говоримо од почетка бомбардовања – 24-ог, 25-ог, 26-ог, тих дана да ли сте приметили неке колоне?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Тада не још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте приметили?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: После почетка бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то у односу на бомбардовање 24-ог?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па можда 3-4 дана касније од момента бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Ви видите које су то колоне?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Колоне су онда пуштане из разних, значи околине Суве Реке са села, пролазиле су кроз Суву Реку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко из Суве Реке напуштао?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? А због чега, да ли знате разлог због чега су напуштали?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Вероватно су били принуђени од стране, добили су наређење од својих терористичких вођа да напуштају Суву Реку и села, околна села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели неког од Ваших познатих ту људи да је напустио Суву Реку?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте покушали нешто да спречите?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Покушао сам, покушали смо једног дана, не знам тачно једне вечери 5. априла командир нам је наредио да идемо да је чуо да треба људи да напуштају своје место из села Пећане и ми смо наша екипа је кренула, тада смо били у саставу Папић Рамиз, Јовановић Ненад, један дечко коме се не сећам имена, знам да се звао Мики и да је сада у Жандармерији и ишли смо према Пећану и кад смо требали да се приближимо знам да смо гађани том приликом зољом, трамблоном 35 метака, да није био ауто блиндиран сви би погинули. Тада нам је после једно пола сата дошла помоћ у виду бова, Чукарић и Тановић су дошли и извукли су нас одатле, иначе страдали би сигурно. Значи, покушали смо да зауставимо то на самом прилазу према тим људима ми смо гађани 5. априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих се поново вратила на овај занатски центар. У ком моменту Ви видите да цивили излазе, да се крећу негде?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Цивили су излазили у оном моменту када, мислите на занатски центар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па кад смо ми били код аутобуске станице цивили су већ излазили, пролазили су, значи Раштански, тај део од стране полиције где је полицијска станица ишли су према центру Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како, јел их неко усмерава где треба да иду?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То не бих знао. Са стране јесу били полицајци али не знам да ли их је неко усмеравао или су ишли самостално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли можда примећујете да ли су групе неке одвојене, мушкарци од жена, да ли сте то имали прилике да видите? Да ли је уопште било таквог неког одвајања по групама?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па то не бих знао да вам кажем, знам само да су тада код тих кућа видео сам та 4-5 тела, значи мушкараца који су били ту, значи да су они вероватно били одвојени од тих других жена, од тих цивила који су били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него кад иду групе да ли се одвајају групе?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не одвајају се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите да мушкарци иду на једну страну, жене и деца на другу?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не, сви су ишли право доле према Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су ишли право?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ти људи које видите, јел су они у цивилиу?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел они пуцају, јел се окрећу?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Тог момента нико није пуцао на њих, они су ишли у правцу Суве Реке и да су наставили, моје мишљење, да су наставили у правцу право према центру, да су ишли, доле су још живеле албанске породице које нико није дирао. Како је до тога дошло да су скренули у тржни центар, у занатски центар и како су се уопште измешали са овима који су вероватно запуцали из тог занатског центра, то ми није јасно, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких паљења кућа?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којих кућа, где, јел можете да определите?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па не знам тачно, али спаљене су две или три куће преко пута полицијске станице од тих кућа које су ту биле, али две или три су спаљене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад у ком моменту?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па у моменту кад су, не бих знао тачно да се сетим, кад су ови људи напуштали своје куће, две или три куће су спаљене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви видите ту сте?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ту сам али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кога видите, ко пали куће?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па у две куће знам да су ушли припадници ових јединица које су мени непознате те јединице. У једну од кућа ушли смо нас двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви палили неку кућу?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Једну кућу смо запалили, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви или још неко?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па били смо нас тројица, четворица смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па коју кућу у односу на полицијску станицу, јел можете ту да определите, коју кућу сте запалили?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Збиља не знам. То је једна од кућа које су ту биле даље од тих белих кућа, једна кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на белу кућу, ајмо да се овако фокусирамо, бела кућа, у односу на белу кућу коју сте ви запалили?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па можда прва или друга кућа у односу на белу кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто палите куће?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Зато што је дато наређење од Тановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Тановића?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да, да се кућа пали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чиме палите?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па збиља не знам. Ушло се унутра, полило се неком течносту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па одакле вам течност?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ми то нисмо имали, Тановић је носио са собом и један од ових.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте то мало објасните, с ким улазите у кућу, ко носи течност, како носи, како то изгледа?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Улазим ја у кућу заједно са Тановићем, ушао је у једном моменту Јанковић Сретен и још један припадник ових, ти мени непознатих јединица. Полила се течност на степениште, знам само да је Тановић упаљачем или један од ових, овај момак креснуо упаљач и да је кућа почела да гори и онда смо изашли напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте Ви запалили?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: то је то. Ја сам само ушао у кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било неког у кући?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: У кући никог није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте запалили кућу?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не знам, Тановић је издао такво наређење да се кућа запали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ви морате без поговора да извршите наређење?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да, таква је ситуација била да се морало слушати наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још нека кућа запаљена?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не знам, ја знам за само те две, оно што видим, те три куће видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли то све кад се дешава да ли Ви уопште примећујете Папић Рамиза?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не. Папића Рамиза ни у једном моменту нисам приметио да је тог дана уопште био присутан ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте приметили?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не. Он је био у принципу возач друге ауто-патроле, вероватно је био негде на терену тог момента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите запаљене су те две куће које сте Ви видели које су запаљене. Да ли сте вршили неки претрес кућа?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да је било ко вршио претрес кућа?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Можда су ове јединице које су ишле испред нас, али ми нисмо вршили претрес кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да ли је неко од неког тражио новац?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не. Такву наредбу нисам чуо нити од стране Тановића нити овако уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали неку наредбу да људима албанске националности да говорите да напусте Суву Реку?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Јел Вам уопште познато?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Јер у том случају би баш ми који смо припадници полиције ту били угрођени, ако они напусте Суву Реку терористи онда могу да ударе по полицији, значи не би имали да брину о својима уопште. Значи да је нама одговарало да они остану у Сувој Реци, да не напуштају своје домове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато ко је Нишавић Милорад?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Познато ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Он је радник ДБ-а у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га тог дана видели?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Тог дана га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он био обучен?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Он је обично носио цивилну униформу на себи, кошуље, блузе, јакне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су то јакне?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па као мантили, јакне, збиља не бих знао тачно да вам кажем. Ја сам га у СУП-у некад сретао пошто ми нисмо имали додирних тачака, они су имали посебну згреду у оквиру СУП-а. У принципу ретко кад смо се сретали, нисмо имали додирних тачака, значи био је у кошуљи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, кад год сте га видели био је у кошуљи?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Или у кошуљи или, задње време је носио тамно маскирну ову униформу, војну униформу да би ипак могао нормално да циркулише јер овако у цивили био је вероватно лакша мета за неко, пошто су биле и друге јединице ту као знак распознавања да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га од почетка бомбардовања 24-ог видели да је био у униформи?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не бих знао да вам кажем, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је уопште познато да је било говора да постоје неки локатори?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: У Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате о томе?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па знам да су ови који су долазили верификатори у Сувој Реци да су постављали те радио локаторе, да је била дужност да се евентуално ти радио локатори нађу ако могу да се нађу и тачно отприлике где су ти радио локатори постављени, где су ти били из те мисије ОЕБС-а у Сувој Реци, ту где су они боравили кад су напустили Суву Реку, те куће где су они боравили оне су и гађане од стране НАТО снага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Вам то сазнање?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па то сазнање произилази из тога зато што сам био присутан на једном месту где знам да је кућа гађана, а боравили су претходно мисија ОЕБС-а је била у тој кући. То је у самом центру Суве Реке непосредно близу овог дома здравља, та кућа је гађана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Вам сазнање да је постојао, јел тад гад је гађана или пре тога?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па претпоставка је била чуло се да су постављени радио локатори за навођење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се нешто предузело од стране полиције?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па покушало је да се једанпут нађу ти радиолокатори али то је било немогуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се то тражило?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па значи извршила се претрага стана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко врши претрагу?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Јединице које су за то биле надлежне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су надлежне?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Збиља не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то ваша јединица полиције?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Наша није, ми смо били у ауто-патроли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим ауто-патрола него ваша полиција је била?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Наша полиција неко је вероватно био одатле надлежан да то пронађе, међутим, знам да ништа није могло да се нађе и неки баш где су ти верификатори били, те куће су и гађане, 19. априла је нападнута Сува Река са 11 пројектила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада ишли у претрес албанских кућа?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не, није ми то био задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте говорили да су тела убацивали у камион, код истражног судије сте нешто спомињали путем неких направа да су се тела убацивала?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па у једном моменту у тела су убацивана, значи двоје су носили тела један за руке, други за ноге, али онда кад је тело прво пало и када је Тановић после пуцао у то тело, онда је Бобан послао неког и тај је донео два носила, две носилке онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су те носилке?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Из амбуланте, вероватно је неко дошао и донео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је вероватно, да ли Ви знате сигурно одакле су носила?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Знам да су донете носилке, а одакле збиља не знам, али претпоставка је да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте видели носила?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Видео сам два носила и да је онда Бобан рекао да се у та носила стављају људи и да се онда убацују у камионе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел видите кога стављају у та носила?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Видео сам када су износили, нисам видео када су стављали, значи износили су Вељковић и ови момци, са носилима су износили онда те људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта можете рећи о Вељковић Велибору ко је то?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Он је полицајац Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Радио је као ћата у СУП-у, значи писар, то му је био посао, делио личне дохотке и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када је радио?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па он је дуго радио у СУП-у Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дуго?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ја знам задњих 4 године, 5 да је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којим пословима је био?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па махом је био обављао послове ћате, писара и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су му били искључиво послови?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су обављали још неке задатке?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не знам збиља јер ја сам у резервном саставу мобилисан тек '98. претходно сам га сретао али овако контакте нисмо имали, а од оног дана кад сам мобилисан и кад сам давао у прво време стражу горе у оквиру полицијске станице био је тако непоуздан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу непоуздан?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па тако, био је нон стоп нешто непоуздан, био је мек, страховито мек и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то значи непоуздан кад је мек?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је, која је обавеза његова била само да је евидентира?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Вршио је своје неке евиденције, збиља не знам тачно, он је горе био до командира СУП-а, значи са њим је имао најчешће контакт, био је млад и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта можете рећи о Ђорђевић Новици?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ђорђевић Новица је био припадник резервног састава исто у Сувој Реци, претходно је радио ваљда у «Балкану» у фабрици, био је припадник резервног састава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су припадници резервног састава држали неке страже на звонику?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па у зависности од наређења претпостављених вероватно јесу заједно са или припадници резервног састава заједно са припадницима регуларног састава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада држали страже?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се икада попели на звоник?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не, али знам звоник је одмах преко пута аутобуске станице у непосредној близини СУП-а значи на једно 200 метара од СУП-а од зграде СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Милојевић Небојша?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Милојевић Небојша је био радник СУП-а, радио је на издавању личних карата у СУП-у Сува Река, личних карата и пасоша, ја мислим пасошко оделење ту је држао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви тог дана, рекли сте, нисте обратили пажњу, значи никога нисте видели на звонику 26. марта?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ја тог дана 26-ог никог нисам, али сигурно је неко био на звонику, вероватно, претпостављам да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Ваше радно време како се одвијало тих дана уочи бомбардовања?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па пре бомбардовања, у зависности од потребе, нисмо имали неко радно време, дође се у 8 па ако је нека нормална ситуација, значи завршимо са испоруком хране, воде, значи до негде 16 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ујутру у колико дођете?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: У 8 сати, 15 до 8.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где се јављате?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Јављамо се испред зграде. Јављамо се ако је некад било потребно дежурном, али махом овоме ко је вођа патроле, ко је тог момента био вођа патроле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, искључиво испред зграде?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Испред зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не улазите уопште?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Нисам имао потребу да улазим унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тог дана 26-ог Ви уопште нисте улазили у зграду суда?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: У зграду нисам улазио, значи дошао сам до зграде, Тановић је онда издао наређење да се ово уради, заједно сви да заједно у ствари сви урадимо, убацимо храну, воду и муницију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми спомињали сте да се Јанковић Сретен налазио поред киоска?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви били у неком тренутку поред киоска?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па био сам само у једном моменту кад смо дошли до киоска из правца аутобуске станице кад смо прешли бензинску пумпу дошли смо заједно до киоска и тада су нам се придружили ови други припадници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли може одатле, пошто сте једно кратко време били поред киоска, да ли се види унутрашњост те пицерије?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Сама унутрашњост пицерије не може да се види, види се споља, на пример правац се види цео тај ток се види, правцем се види, унутрашњост пицерије не може да се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо да направимо паузу 15 минута.

Пауза од 15 минута.

Настављено у 11,25 часова.

Господине Петковићу, хоћете стати?

Сад кад сте говорили да је искључиво наредбе Вама издавао Тановић, јел тако?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије овако сте изјавили: «Пре него што су ушли издали су нама наређење Чукарић и Тановић да држимо, да идемо иза кућа да им чувамо леђа», спомињете Чукарић и Тановић да су издавали наређења?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Тановић је тада изјавио да ме је Тановић тада повукао да кренемо заједно са овим припадницима те јединице, значи можда сам чуо и несвесно и Чукарићев глас да је нешто рекао, вероватно је он рекао са Цецим идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви нисте тако објаснили код истражног судије, него сте децидирано рекли: «Издали су нама наређење Чукарић и Тановић», значи изричито сте определили ко вам је издао наређење, сад говорите другачије?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па знате како, протек времена је учинио своје, ја се збиља тачно не сећам, али знам тачно да је мени Тановић издао наређење да ја пођем заједно са њиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то онда није тачно оно што сте изјавили код истражног судије?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па није тачно, вероватно није тачно, јер мени је изричито наређење издао Тановић, а онда је Тановић вероватно рекао Чукарићу, а Чукарић Цеци Јанковићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, кад Вас је истражни судија питао па сте говорили о томе: «стари људи су лежали на тротоару, прошли смо поред њих», па сте описивали како је све било, прошли сте бензинску пумпу, па сте на крају рекли: «Албанци су живели кроз целу Суву Реку, значи никаквог проблема није било до тада са њима». Какви су то проблеми тада били?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па у доњем делу Суве Реке није било проблема, па значи тога јутра вероватно кад су ови момци кренули, припадници те мени непознате јединице кад су кренули вероватно у одређену акцију, ја збиља не знам, тад се запуцало званично први пут онако јако ту на том делу где је било то насеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тако опредељујете да су ти проблеми били?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да тога дана или дан раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па објашњавате – преко пута општине налази се трговачки центар, па код трговачког центра на самом улазу трговачког центра ту су степенице, «застали смо Цеци и ја, чули су се пуцњи, никог тог момента нас ту директно није угрожавао». Па што онда ви крећете, нико вас не угрожава?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ми смо ту стајали, ја сам стао ту са Цецим, дошли су нам Тановић и Чукарић и ова двојица, тројица који су били из тих непознатих јединица и онда је Тановић издао наређење Цецију да ту остане, а мени да одем на другу страну. Кад сам ја отишао на другу страну непосредно после тога кад сам ушао у тај пролаз између занатског центра тада је почела да се чује пуцњава. Тек тада је почела да се чује јака пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И опет опредељујете са стране ван Суве Реке да чујете пуцњаву?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Пуцњава је била у непосредној близини трговачког центра, у самом занатском центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У самом занатском центру?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Одатле су се чули пуцњи, значи пуцњи су могли да се простиру, али ту су се чули пуцњи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел Ви видите пуца неко?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Нисам видео јел сам залегао у том положају јер сам био чувао себи леђа и одступницу овим људима овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тим толиким пуцњавама да ли је неко уопште повређен?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не бих знао да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли је пуцано на зграду полиције претходног дана?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Колико ја знам пуцано је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Из правца насеља где су били Беришанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када тачно је било пуцано, дан раније?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па пуцано је дан или два раније је пуцано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви били тада?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Давао сам стражу, био сам у станици полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите нам како је то изгледало пошто сте давали стражу онда сте имали прилике све то да приметите?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па пуцано је из правца тих где су, не из тих кућа него изван, значи можда са даљине од 200-300 метара пуцано на зграду полиције. Полиција није одговорила на ватру, јер је то ипак било далеко, али је гађана зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту где су куће Албанаца, одатле се баш пуцало или не?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Иза тих кућа, значи из тих кућа није пуцано, иза тих кућа је пуцано, са једног брда ту иза је брдо. Ту највероватније користили дуго наоружање или ове ПКТ или снајпере, нешто су користили, јер то је ипак поприлично удаљеност, значи није из близине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије сте другачије то описали. «Знате како, дан раније и два дана раније из насеља «Бериша» пуцано је на зграду полиције више пута»?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Насеље «Бериша» се простире, доста је велико, а иза насеља, значи је брдо, значи да су вероватно користили терористи то брдо одакле су дејствовали по нама јер ми нисмо ишли на тај део тамо, ретко ко је ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, другачије сте рекли – из насеља «Бериша» је пуцано. Значи, нисте у том моменту спомињали, баш сте определили да је из насеља «Бериша» пуцано на зграду полиције?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па добро није из тих првих кућа, али вероватно то је комплетно насеље «Бериша», значи могу да кажем да је из

тог насеља на пример иза тих кућа, то је насеље цело «Бериша», одакле је пуцано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вама то је исто насеље и иза кућа?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да, зато што је то комплетно насеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у то време како сте Ви изгледали?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Физички изглед?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Физички изглед, себе да опишете?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Значи, 6 година млађи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не морате, то знамо.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Имао сам можда једно 10-ак килограма, тако 85 килограма сам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сада имате?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Сада имам негде 91 и имао сам бркове, повремено сам држао бркове, повремено нисам и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш у то време, тих дана у време бомбардовања јел сте имали бркове?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па тога баш не могу да се сетим, имао сам и бркове и скидао сам бркове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бомбардовање је почело 24-ог, да ли сте имали тих дана бркове?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте имали?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па имао сам пре тога. Знам тачно да сам имао кад сам ступио у резервни састав полиције. С времена на време сам скидао, пуштао, скидао, пуштао и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је Ваш брат у то време изгледао?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Брат је крупнији од мене једно десетак два, петнаест килограма, увек је преко 100 килограма имао тежину, крупан, увек је био, никад није носио браду, није имао бркове, слабу браду има и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се догађало у то време да вас неко, да неко не може да вас разликује?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па у принципу су нас разликовали, али увек се дешавало неки пут да кажу Зоран, Мики, Зоран, Мики, мени су баш често умели да кажу Зоран, кад на пример немам бркове, онда су умели да кажу Зоран, али у принципу су нас разликовали зато што је он живео у другом делу граду него ја. Ја сам радио у Заводу за здравствено, он је био возач професионални и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Зоран имао у то време бркове?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: За њега знам зато што никад није пуштао бркове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, толико бих ја. Чланови већа изволите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Петковићу, Ви кажете да по повратку са тог задатка изјутра када сте обишли те пунктове да сте се вратили са овом ауто-блиндром, па прво да нам опишете мало то возило? Шта је то ауто-блинда, које је то возило, које марке?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То је блиндирани руски уаз, он је блиндиран, ваљда је 4 мм или 3 мм, то збиља тачно не знам, дебео лим на вратима и са стране и штити од метака, ето баш тог дана када је 5. априла кад смо гађани заштитио нас је од ударца зоље, тромблону, 35 метака.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А друге ауто-патроле каква су им била возила?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Исто су имале, још једна ауто-блинда је била.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Исто таква?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Исто таква само што је имала на вратима прорезе за пуцање за евентуално дејство ако не би неко пуцао, а ми нисмо то имали, наша ауто-блинда није имала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А ови камиони, које сте видели ова два камиона, кажете видите два камиона окренути су у правцу Приштине, али су с преке стране, дакле, што би рекли на контра страни улице су?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Они су имали са стране где су точкови велике дампер гуме, значи да би штитило од ударца метка, значи ако би се директно пуцало у гуму камион би стао, а овако су имали директно заштитне металне плоче и те дампер гуме су имали са стране.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А каросерија да ли је она заштићена?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: збиља не бих знао да кажем, знам само са стране, такве сам камионе виђао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Кажете да Ви тада нисте улазили у зграду ОУП-а, односно ни у двориште, него сте ту на улици када Вас је Тановић ухватио за руку и позвао да идете јер је нека акција у току, да ли је у зграду или у двориште улазио Чукарић?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То не бих знао да вам кажем, ја мислим да није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико то траје ваше задржавање ту у аутомобилу када сте дошли и видите шта се дешава, излазе људи, развијају се у стрелце, крећу, колико то траје?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: У аутомобилу можда два минута, два, три минута је трајало то смо из аутомобила пратили и онда је Тановић ту дао наредбу да се, онда повукао је мене и онда смо сви заједно кренули и прешли пут. Значи, ауто је само паркиран.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је људи из та два камиона изашло, по некој Вашој процени?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: По мојој процени 30-40 људи је изашло.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И развили су се у стрелце?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да, у стрелце.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Опишите нам то шта значи то, како то изгледа на терену?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То је као потковица, комплетно су ишли у оквиру потковице.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И левом и десном страном улице средином у виду потковице?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да, левом и десном страну.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На којој удаљености иза њих идете вас четворица?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: На удаљености, пошто смо ми сачекали једно 2-3 минута, значи на удаљености негде од 20-ак метара идемо ми иза њих.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, долазите до ових кућа, можете нам описати мало те куће, да ли су те куће приземне, спратне, вишеспратне?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То су спратне куће пошто су они ту у том насељу имали спратне куће, а збиља овако да вам опишем не бих знао тачно ко је која.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су куће ограђене, да ли имају неку ограду до улице и међусобно?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Неке куће колико памтим имале су неки зид испред пошто је обичај код Албанаца да имају зидове велике, неке куће су имале, али збиља не могу тачно да се сетим која је имала а која није имала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ова где ви долазите па Ви кажете да Ви одлазите гледао с улице да ви одлазите са леве стране, а овај, како рекосте да се зове?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Цеци Јанковић, он је ишао с десне стране.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како се зове иначе?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Јанковић Сретен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Сретен? Он одлази са десне?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да. Та кућа је имала колико ја памтим један зид. Поред тог зида, после кад сам ја пролазио, кад је Тановић мењао оквир од аутоматске пушке било је та тела 4-5 тела наслоњена поред самог зида.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је тај зид до улице?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Тај зид је, колико ја могу да се сетим, од куће са десне стране, значи према другој кући, некој од кућа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, између две суседне куће је тај зид? А да ли има каквог зида до улице?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Збиља не бих знао да вам кажем. До самог пута, Раштанског пута ту није било зида, мислим да није зато што се пут видео лепо са те стране одакле сам ја био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где је улаз у ту кућу, да ли на фронталном делу или са неке бочне стране?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То збиља не знам, не сећам се. Ми смо стали и ту је био улаз и био је ваљда неки и са друге стране, али збиља се не сећам тачно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви у истрази рекосте, данас то додуше нисте рекли, па бих тражио да то мало разјасните. Ви сте у истрази рекли да у кућу улазе Тановић и Чукарић, а Ви и Цеци један с једне, други с друге стране куће да им чувате леђа итд. да неко не, то сте рекли у истрази, а данас о томе нисте говорили?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Тановић и Чукарић су стали до степеница, а изнад њих су била двојица или тројица припадника непознатих мени јединица. Кад је Тановић издао наређење да одемо поздади, ја више нисам имао увид да ли су се они попели.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У истрази сте лепо рекли да су њих двојица ушли у кућу, па сте на једном рекли, (можемо наћи то није проблем уопште). Ви кажете овако, то је страна ради свих осталих, записник о Вашем саслушању из априла месеца прошле године, то је страна 6, негде на половини: «Пре него што су ушли издали су нама наређење Чукарић и Тановић», то Вас је председник већа већ подсетио на то, Ваше казивање, «да држимо, да идемо иза куће и да држимо, да им чувамо леђа у случају да неко на њих заупаца. Тада су они ушли у кућу, видео сам да су ушли у кућу» и Ви ту не остављате никакве дилеме у односу на ово што данас рекосте?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Они су били на степенику. Они су значи задњи степеник је како је нама Тановић издао наређење да идемо позади иза куће, они су стајали на задњем степенику. Кад сам ја кренуо иза куће, они су били Тановић је први загазио према кући, ја сад не могу да кажем да

ли су обадвојица ушли или нису, можда су обадвојица, можда нису, то збиља не бих могао, а испред њих су били ови други.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дозволите да је ово Ваше казивање у истрази, оно је исто снимано на начин на који се и ово Ваше казивање снима овакво какво јесте, дакле, Ви ту недвосмислено тврдите да су њих двојица ушли у кућу. Данас више нисте сигурни па Вас питам шта је тачно, односно ако није тачно ово из исграге како то објашњавате?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ја ипак мислим да су ова двојица, тројица испред загазили у кућу заједно са Тановићем, а да ли је Чукарић остао ту испред то збиља не бих могао да кажем и да ли је ушао унутра.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То није објашњење господине Петковићу. Такође сте у истрази говорили да ту испред те куће је било тело једног мушкарца, дакле, непосредно када сте дошли, када сте пришли ту је било тело једног мушкарца. О томе данас нисте говорили.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Кад смо се ми приближили, значи кад смо дошли близу те куће, кад смо дошли до саме те куће чуо се један пуцањ и један мушкарац је пао, значи ја то нисам видео кад је пао, али чуо се пуцањ и тело је било поред самог улаза до те куће.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Поред самог улаза?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Поред самог улаза, с леве стране нпр. ако би се гледало где сам ја пролазио, значи ту је било тело, ја сам морао да заобиђем тело да би отишао позади иза те куће.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте запазили на лешу било што карактеристично везано за одећу, униформу?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Тамна одећа је била на човеку, само тамна одећа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Цивилна?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Цивилна, друго нисам запазио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Какво наоружање?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не? Када долазите ту до те куће, да ли ко позива на предају, говори предајте се, опкољени сте, предајте оружје итд., било што слично?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ништа нисам чуо од тога, ништа. Општи метеж је био, чула се јака пуцњава са свију страна, значи само кад је Тановић издао то наређење било је што пре да се заклонимо да не би нам неко пуцао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Кажете Тановић Вас позива, готово, прошло или тако нешто у том смислу, како већ рекосте, и тада сте ви се вратили назад на улицу и ту поред тог зида кажете да видите.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: 4-5 тела видео сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Леша? Мушкараца?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Мушкараца.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Мушкарци? Да ли су они у цивилној одећи, униформисани?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: У цивилној одећи су били.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли имају каквог оружја, да ли има неког оружја поред њих?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Поред себе нисам видео, то нисам запазио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Истовремено, ако сам ја добро разумео, истовремено жене, деца, односно већа група људи трчи доле?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Трчи доле, прилази до станице полиције и онда трчи у правцу центра.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Значи они иду овом улицом којом су ови стрелци претходно, а и Ви дошли до раскрснице и потом десно.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: И онда десно према аутобуској станици.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: према аутобуској станици? А куда Ви одлазите према аутобуској станици?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ја се враћам истим путем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Истим тим путем идете овде?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ја се враћам истим путем до полицијске станице заједно са Цецим јер Цеци ме је ту сачекао на тој ћошци.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не прелазите улицу?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не прелазим главну улицу, значи том страном се враћам до самог тог пута и онда настављам пут заједно са Цецим према аутобуској станици, директно главним путем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Према овој скици видим да је практично аутобуска станица и перони, они су тачно преко пута ове куће ОЕБС-а. Имате Ви ту скицу пред собом, па да ли сте можда овом неком пречицом?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не, дошли смо до главног пута, значи пут који иде из Приштине према Призрену и десном страном смо ишли према аутобуској станици.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Е добро. Оно што ми је важније у свему овоме јесте кад Ви видите да ти људи одлазе овамо на главни пут, па потом доле десно, Тановић Вас је претходно позвао, где је Чукарић тада?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Чукарић је изашао претходно. Ја сам њега у једном моменту видео на једно 40 метара према Раштанском путу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ово је Раштански пут?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Раштански пут иде овај десно. Значи, кад сам ја изашао одатле, Чукарић није био поред Тановића него је већ био према Раштанском путу је изашао одатле негде 40-50 метара.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пробајте нас друкчије оријентисати. Да ли је он био тамо са том групом људи који одлазе према главном путу па десно доле или баш овамо у правцу Раштана?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: У правцу Раштана, не према главном путу него у правцу према Раштанском путу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Доле, ниже 40-50 метара?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесу ли доле и припадници те јединице, јел су развијени у стрелце?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Неки јесу ту били припадници само ја нисам тачно то могао да запазим него сам потрчао за Цецим да би се прикључио њему.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када сте дошли, причали сте о овим дешавањима у занатском центру итд. да ли ту позива људе на предају, на предају оружја?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Нисам чуо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисте чули тако нешто? Колико све ово траје, сва ова дешавања која сте нам описали по неким Вашим проценама? Дакле, од момента када сте дошли пред зграду полиције и на крају када сте се до занатског центра вратили?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Збиља не бих знао да вам кажем, доста је времена протекло од тада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико би тај догађај по Вама трајао?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Збиља не знам, доста је времена прошло од тога, не сећам се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јел сте се у том неком временском смислу изјашњавали, не знам ни ја, чула се пар минута рафална паљба, па једна кашикара, друга кашикара, па потом рафална паљба, 5 минута чак говорите?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Око 5 минута, то је дуго пуцање било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако је. Па сад по неким Вашим проценама?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Збиља не бих знао тачно да прецизно али то је можда негде ако је почело, значи кад смо се ми вратили око 11 сати сигурно до негде до послеподневних сати.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: До послеподневних сати?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Значи, док су и тела утоварена, док су екипе дошле ове Бобан са својим екипама и то је то, а тачно прецизно не бих могао да вам кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па добро, послеподневних сати има доста и 1 и 2 и 3?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Значи то 1, 2 сата и тако. 1, 2 могуће.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте Ви чули шта је било са Јашар Беришом касније или дан-два?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Чуо сам касније кад сам дошао овде у Србију кад сам прочитао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тек кад сте дошли у Србију?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да, кад је било суђење Милошевићу у Хагу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта сте чули?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да је он убијен, то сам чуо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То збиља не знам, само сам прочитао у штампи и то је тако писало да је убијен Јашар Бериша у Сувој Реци.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Говорили сте о др. Бобану Вуксановићу. Рекосте да је он био командант одбране Суве Реке?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Тако је он себе представљао као командант.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јел био униформисан, да ли је носио униформу, наоружање?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Носио је аутоматско оружје, аутоматску пушку.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А реците ми да ли је у Сувој Реци постојала ТО?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Постојала је Територијална одбрана.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су постојали у смислу да су имали неку јединицу под оружјем?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То збиља не бих знао да вам кажем, ја мислим да нису имали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кажете брат Вам је био у ТО, па можда?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Брат је био у ТО, као возач је био у Територијалној одбрани.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па рекох из контаката са њим да ли имате неких сазнања у том смислу?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па врло мало смо имали контаката, јер сам ја више био овамо задужење сам имао, ретко кад смо се и сретали.

Знам само да је нон стоп кад сам га виђао виђао сам га у ауту и да је возио начелника Територијалне одбране Зорана Станисављевића, нпр. за Призрен и тако то, како-кад с времена на време га виђао, овако нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јер овде смо чули да су имали јединицу ТО, али смо исто тако чули да нису имали неких јединица ТО него да је то у ствари био само штаб?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Они су вероватно имали неку унутрашњу јединицу која је чувала војни одсек у Сувој Реци, њихову зграду, ту где је Територијална одбрана и то, где је војни одсек у Сувој Реци, јер војни одсек је био одмах иза зграде Скупштине општине.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је тада у свим овим дешавањима која трају ето пар сати, да ли сте у једном моменту видели изузев ове двојице, дакле Вуксановића и Ђорђевића, ако сам схватио добро, да ли сте иједног другог припадника ТО тада видели?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кажете за др. Вуксановића да је био и прек и ауторитет и практично Ви тврдите да је Вама издавао неке наредбе које Ви нисте могли да одбијете и да би било непријатно са њим да сте их одбили, јел тако?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако објашњавате оно пуцање изнад у пицерији? Да ли је он био надређен вашим старешинама?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: то не бих знао да вам кажем, али умео је да нама исто нареди, значи његова наредба се морала слушати, био је буквално командант одбране града Сува Река и ако је нешто могло да се нареди, могао је и он исто тако да нам нареди као нпр. командир СУП-а или помоћник СУП-а и тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекосте да сте палили једну кућу или унутра када је Тановић запалио ту једну кућу. Кад се то дешава, нисте нам то рекли кад се то дешава у овом временском догађају који траје 2 сата, дакле кад?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То се дешава пре него што смо уопште дошли до ове беле куће. Значи, кад се заобишла бела кућа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, при самом доласку?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: При самом доласку, колико могу да се сетим, доста је времена од тада прошло, знам да се ту ушло, једна кућа је већ почела да гори, ми смо дошли заједно са Тановићем, ја, Тановић, Јанковић Сретен и још један припадник ове те јединице мени непознате и ушли смо унутра. Тановић је бацио неку течност на, запалио је пешкир и степенице које су биле од дрвета и онда је то почело.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кажете неку течност, у чему је донео ту течност?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не знам, то је течност, мала течност у некој малој боци, само је то просуо, запалио је и то је почело одмах да гори.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А да ли Ви знате да ли сте Ви у тој Вашој ауто-блинди имали таквих средстава?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То нисмо имали. То сигурно нисмо имали, јер је блинда искључиво служила за пренос хране, муниције и овога, значи да је Тановић то имао или је добио од неког од ових припадника или је носио са собом.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У каквим сте односима са Вељковићем?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Нисмо имали неких додирних тачака, колегијалне односе од стране.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисте имали никаквих свађа?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Нисмо имали јер нисмо били повезани са послом никако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Говорили сте о свим овим возилима која сте тамо видели, да ли, наравно морам питати тако што, да ли је тамо било, ако сте видели, какво возило марке, типа, у ствари џип, ландровер, било што слично?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Такво возило нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта се десило са ова два камиона након овога, након свих ових дешавања, са ова два камиона?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Када смо се ми вратили после свега, тих камиона више није било горе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А шта је било са припадницима те јединице?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Збиља не знам. Нико више, ту више није било нити су се били.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли се та акција наставила надаље, наниже низ овај Раштански пут?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Једино ако су кренули наниже према Раштанском путу из винарског подрума, где је ту одмах близу, одатле једно 300 метара је винарски подрум.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па то, да ли су се чули пуцњи из тог правца?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Збиља не бих знао да вам кажем, после више никакве информације.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли би се могао извести закључак да траје акција или?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ништа даље се није чуло.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петковићу, још једно само питање. Ви сте били припадник резервног састава полиције, да ли сте Ви уопште имали неко упутство како треба поступати са цивилима, јер све време док говорите, да видите тела, да су то цивили, идете према цивилима, цивили се крећу, беже, да ли Ви знате како треба поступати са цивилима?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па неко директно упутство нисмо имали, али било је да се, нормално да се понашало хумано према цивилима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви видите како се понаша према цивилима, видите тела како се убацују, бацају се бомбе, одатле нема дејстава? Како онда крећете у те акције?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ја нисам кренуо у никакву акцију, али ови који су кренули у акцију значи да су вероватно из те, пошто је Бобан изнео 5 аутоматских пушака, Бобан је рекао да су унутра били терористи који судејствовали, који су били заједно са цивилима, измешани са цивилима и који су дејствовали на полицијске јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево запалили сте кућу, није било дејстава из те куће?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Из те куће није било дејстава. Ја сам ушао, ја сам био унутра, али кућу нисам палио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте говорили о томе да су цивили кренули у правцу трговачког центра, па сте говорили да на 100-150 метара од општине да су постојала нека лица у зеленим маскирним униформама која су говорила у ком су правцу они кренули, показали су да су цивили скренули у правцу према трговачком центру. Која су то лица, јел су то иста она лица Вама непозната или опет нека нова лица?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да, били су непознати. Ја њих никада нисам видео у нашој згради, у нашем МУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Изволите?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да Вас питам молим Вас, прво овај део кад сте рекли да сте обилазили људе који су били на пунктовима, да ли је неко сем Вас био задужен да обилази те људе?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: У зависности ако је, у зависности која је била ауто-патрола дежурна. Тог дана нпр. они су у зависности од људства, они су обилазили те људе на пунктове, а обилазио их је и помоћник командира СУП-а.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Кад сте Ви тад били, пошто се то дешава у јутарњим часовима, да ли сте затекли неког од Ваших људи ко је евентуално ту био или да ли сте чули приче да је још неко обилазио тог дана, тог јутра?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Од командира?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте неког затекли од ваших људи?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Само смо ми били тог јутра и ми смо им однели храну, воду и муницију и другог нисам видео, видео сам Поповић Анђелка на једном пункту који је био вођа тог пункта и видео сам Зорана Аризановића на другом пункту.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли су ти пунктови свакодневно били обилажени, да ли знате?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Са наше стране, значи били су повремено, а можда је ова друга ауто-патрола исто носила њима повремено кад је у зависности, воду и ово остало, а ми смо тог дана њима били задужени за то јутро и то јутро смо им то и однели.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли су вам нешто рекли да је било интересантно тог дана, тог јутра да се нешто дешавало?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не знам, на једном од пунктова сад не могу да се сетим, рекли су да је било дејстава у току ноћи, е сад збиља не бих знао тачно с које стране.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: То је све што се пунктова тиче? Да Вас питам нешто сад у вези ових камиона и људи који долазе. Рекли сте да су они били другачији од вас зато што су носили панцире између осталих. Да ли су имали било какве о знаке карактеристичне, јединствене, да ли је сем те униформе и тих панцира било шта још одударало од рецимо ваших јединица или неких?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па неке посебне ознаке нису имали. Носили су качкете као што су наше јединице имале и носили су оно што сам ја могао да запазим, неки су имали те маскирне мараме, пиратске мараме на главама су имали, панцире на себи су имали, тамне униформе, зелене и плаве су имали.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: То сте све рекли. Ништа друго, обележје и то? А ти камиони, јел сте ви имали такве сличне камионе, те «стодесетке»?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: У згради СУП-а нисм.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Нити у редовном саставу?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Нити у редовном нити.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Реците ми кад су људи изашли па колега Вас је питао за овај други део, ти камиони, шта се с њима дешава у том моменту када људи изађу, јел они остају паркирани или одлазе?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па не бих знао тачно да Вам кажем. Ти камиони су тог момента били ту.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли видите, пошто су људи истрчали из камиона, шта се с њима дешава?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли су имали возаче?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Нисте видели да ли је неко изашао са место возача?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не сећам се тога.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ви их више не видите, људи излазе и Ви не пратите даље шта се дешава?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте видели касније то сем кад одлазе сте рекли да видите у једном моменту? умеђувремену да ли сте их видели у граду или негде?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Те камионе?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да, те камионе?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте после или пре овог догађаја видели људе тако сличне овим или пак те камионе?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Слични камиони су се видели '98. кад су била дејства тада '98. тако исто су били са тим гумама, са тим обезбеђењем на себи, значи још '98.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А реците ми тих дана, значи пре 26-ог или после да ли сте их виђали?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Нисам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Или људе који би били слични?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Људе нисам виђао.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ни камионе, ни људе?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Нисам виђао.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Рекли сте да су људи кренули ка том тржном центру. Кад сте Ви дошли до тржног центра, каква је ту ситуација била, јел била велика гужва, јел било људи који су ту се нашли случајно, шта се дешава с тим људима? Рекли сте да је била гужва и све сте то објаснили, али обични људи, пролазници који су случајно јел било људи који су случајно?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Мислите после догађаја?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не, мислим у моменту кад ви улазите?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: па било је припадника полицијских јединица преко пута Општине, код Општине су били, а онда смо ми ту застали, онда се наједанпут чула та паљба па смо онда прешли.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Нисам Вас то питала, него кад улазите у сам тај центар, да ли је било људи, пролазника, случајних цивила?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Тог момента није било.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: То, мислим да ли је била гужва, људи који нешто раде, купују, стоје, било шта, седе?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не, то је све било празно.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Све је било празно, значи није била гужва?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Није било ничега.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Рекли сте такође да, то Вас је и колега питао у вези овог рафала који сте, «Ви сте испалили један рафал у већ мртвог човека», он Вас пита, «да ли је он сигурно био мртав», а Ви сте рекли «Па сам испалио један рафал тик уз главу тог човека. Не бих знао да ли сам пуцао директно у њега јер сам био доста узрујан. По Вашем мишљењу он је био мртав, јел?»

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Он је био мртав.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Како сте то утврдили?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Зато што сам га гурнуо чизмом и видео сам да лежи да се само пресамитио, значи лежао је мртав и онда сам изнад главе 30-50 цм испалио један кратак рафал, то је 3 до 5 метака максимално и онда сам изашао вани.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Кажете Ви тада: «тик уз главу тог човека, не бих знао да ли сам пуцао директно у њега»?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То је пуцано изнад главе.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да, тако сте овде рекли «тик уз главу»?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То сам можда тако, значи пуцано је изнад главе 30 до 50 цм, значи на пола метра изнад главе човека.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ви кажете да сте били узрујани, узбуђени, Ви сте ипак припадник полиције у том моменту, шта је изазвало такву Вашу реакцију лично?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Та погинула, та мртва тела која су људи износили, то све делује на психу човека.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Управо значи та ситуација ту која се десила?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте Ви некад сазнали касније, уопште до сада ко су уопште били ти људи, та група људи што је изашла из камиона, јел сте сазнали коме су они припадали?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Збиља не знам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: До дан данас уопште у целом овом периоду да ли сте икад питали неког, с неким причали?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па није ме интересовало, збиља не знам, можда су то биле неке специјалне јединице, али збиља не знам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: И никад не сазнасте коме су припадали, не мислим по именично него коме су уопште припадале, одакле су се нашле ту?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Збиља не знам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А кад сте се вратили ово у станицу милиције, рекли сте кад се то завршило па сте се вратили, да ли сте поднели неком неки рапорт, извештај, Ви сте поступали, како кажете по наредби, јел сте неког обавестили?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То је вероватно Тановић пошто је он био вођа патроле, вероватно је он морао са неким да разговара.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте Ви лично, за Вас питам, да ли сте Ви неком рекли?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ја никоме ништа нисам рекао.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ништа нисте подносили?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: И само још да Вас питам, исто сте рекли за ове запаљене куће питао Вас је судија: «Јесте ли видели да је нека кућа тог дана запаљена», па Ви сте рекли

«Видео сам отприлике једна-две куће су гореле», па Вас он даље пита: «Које то». Кад сте видели те куће које су гореле?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Пре него што смо ми дошли ту већ су куће гореле, значи да су већ вероватно ови припадници тих непознатих јединица већ су били у тим кућама.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Пре него што сте ви дошли?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Пре него што смо ми дошли.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Али Ви не знате ко их је запалио, нити сте видели, нити ишта, нити сте сазнали, нити сте се информисали?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: У реду, хвала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пропустио сам, мада сам себи овде био евидентирао да Вас питам две ствари још. Да ли и у једном моменту пуца Чукарић, да га Ви било где на ове две локације видите да пуца?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Чукарића ја не видим да пуца ни у једном моменту. Ни у једном моменту Чукарића нисам видео да је пуцао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли и он улази у пицерију?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Чукарић не улази у пицерију.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То јутро 26. марта 1999. године Ви идете према овим местима која сте описали, а вођа патроле, како кажете Тановић код себе има две мотороле. Питање: Да ли су оне укључене?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли нешто чујете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињао је у истрази, у истрази је спомињао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли чујете разговор на моторолама?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато што тог разговора није било или зато што Вас није интересовало?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Није ме интересовало збиља то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Тановић с неким разговарао успут?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: До пута до Ђиновце?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Док се нисте вратили?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па разговарали су тамо на терену кад смо однели храну, са свима смо разговарали, сви смо разговарали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Тановић преко тих мотора ступи у контакт?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То не бих знао да Вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па били сте поред њега?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Био сам поред њега, то ме није интересовало, био сам на 5 метара од њега и збиља не знам да ли је разговарао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Тановић иједном од тих 2 сата или колико сте сати док сте одлазили и враћали се из Суве Реке, поменуо да се нешто дешава у Сувој Реци?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ништа није поменуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, ако сам схватио добро, Ви улазите у Суву Реку као сваки други дан, ништа се не дешава?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ништа се не дешава.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте на том путу у Ћиновце и назад неког срели успут?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не сећам се, не памтим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел био густ саобраћај или није било возила?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Није било возила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте неког од ваших претпостављених срели на одласку или повратку?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Нисам уопште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Након доласка у Суву Реку око 11 сати кажете, након овога што видите, да ли вам неко саопштава шта је циљ акције?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Нико ништа није саопштио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поновите нам још једном зашто, којим речима Вас Тановић обавештава и шта Вам говори да би Ви кренули на неку страну?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повукао га је за рукав, то је рекао.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Тановић ме је само повукао за рукав и рекао «хајде акција је у току, придружимо се људима», тако у том смислу је то некако рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад Вас ја питам, ако је акција у току а Ви ништа о томе, успут сте у колима, сва четворица заједно, ништа о томе не знате, откуд Тановић зна каква је акција у току?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То збиља не бих знао да вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се он понашао као да је то унапред нешто договорено?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не бих знао да вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се он изненадио тиме што је видео у граду?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ја мислим да се изненадио, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је онда тако спремно дочекао, ако се изненадио, а са никим није причао, а зна шта треба да се ради?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не може он говорити о томе како је он мислио у том моменту, стварно?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте Ви мислили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То да.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ја сам видео да је нека акција у току, да су људи искочили, да су кренули, да се чула наједанпут пуцњава и ја сам мислио да је то неко нешто, не бих знао шта да вам кажем, знам само да је тада Тановић реаговао и да смо ми кренули заједно са њиме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Опишите нам, након што сте видели она прва четири тела поред зида кад је Тановић рекао «готово је» и тако некако је објаснио, шта сте видели ту?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Видео сам Тановића који мења оквир на аутоматској пушци, стоји поред тих тела, заједно са њима био је припадник, тих мени непознатих полицијских или неких других јединица, који је стајао поред њега, била су четири до пет тела, два тела била су наслоњена на зид.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико од тих тела је било мушких?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Сви су били мушкарци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сви су били мушкарци?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Сви су имали панталоне на себи, мушкарци су били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта су још око себе имали ако су имали нешто?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Нисам могао да запазим јер кад сам то запазио, ову двојицу коју сам отприлике знао, онда сам морао да послушам Тановићево наређење да се прикључим Цецији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Коју двојицу сте познавали?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Два тела која су ту била наслоњена на зид ја сам препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је све то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел су то људи који су становали у тој кући?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не знам да ли су становали у тој кући, али живели су у том насељу, претпостављам да су живели у том насељу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели неко оружје поред њих?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели неке ознаке УЧК-а, поред њих или на њима?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Опишите нам, када сте ушли у пицерију, кад Вас је послао Бобан, или ко Вас је послао, шта сте ту видели, рекли сте дим, загушљиво, шта сте још ту видели?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То је пуно било дима, загушљиво, доста крви је било по зидовима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико тела сте ту видели?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па ту сам видео једно, два тела су била, овај човек што је лежао до зида и једно тело до прозора, до самог прозора.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то једна просторија?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То је једна просторија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли ту видели неко оружје?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ја ту одмах нисам видео, али та просторија је имала заклон као шанк-бар, ту нисам улазио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где тај шанк гледа?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Шанк гледа према прозору.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесу ли прозори били читави или нису били?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Нису били читави.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нису били читави. А јесте ли погледали да ли иза шанка има некога?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Нисам погледао. Доста је било унутра, овако, мучно, језиво, па сам онда изашао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел било крви иза тог шанка?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Нисам погледао, нисам био иза шанка. То нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи оно што сте Ви видели, а осим тог шанка ту није било оружја?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ту испред није било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питао Вас је судија, али ја бих волео да то још једном кажете. Да ли сте чули или видели да је било ко од припадника тих јединица које су дошле, да кажем српских јединица, да ли је неко рањен или је погинуо?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више пута сам га ја питала?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да. Шта сте рекли сада?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је то, одговорио је?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А сад сте одговорили да нисте, а сад, то су различити одговори?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, одговорио је. Није видео?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, сад је рекао не сећам се, а Вама је одговорио нису?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се сећате или не?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Другачији Вам је претходно одговор био. Шта је тачно?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па нико није рањен, нисам запазио, не сећам се, збиља се не сећам, доста је времена од тада прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја нисам ово добро разумео. Да ли сте Ви добили забрану да о овоме причате било коме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је. Одговорио је. Немојте молим Вас само иста питања постављати?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па добро, ово је прилично важно питање. Од кога сте добили забрану?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, не можемо сад упорно. Одговорио је на то питање. Немојте реаговати јер ја реагујем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оппростите, ја то нисам запазио од кога је, нисам сигуран да ли је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је детаљно, детаљно је објаснио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то од доктора Бобана добио забрану?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, рекао је и коме је рекао, све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е добро. Е сад, да ли се та забрана односила и на Ваше претпостављене, да њима не смете да причате?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је гласила та наредба?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да нико о томе, нико нешто, ништа не сме да проговори.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А коме је упућена та наредба?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Свима нама који су ту били присутни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Детаљно је објаснио, све је рекао то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Припадницима свих јединица које су сте ту налазиле. А зашто је то тајна и зашто о томе не сме да се прича?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може он то да одговори, на то питање, то је рекао доктор Бобан Вуксановић, како он каже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте Ви схватили ту наредбу?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Схватио сам је као наредбу, да морам да се ње придржавам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Схватили сте као наредбу, али јел Вам се икад у животу пре тога или после тога десило да толико људи буде побијено или стрељано или како год хоћете, а да Ви о томе не смете да причате. Како сте то схватили?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Као наредбу коју морам да, којом се морам да повинујем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте у једном тренутку овде да је неко запуцао из занатског центра, е сад, ко је то запуцао из занатског центра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, да ли видите ко пуца из занатског центра?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ја не видим ко пуца, али чујем на основу пуцања да се користили кинеско наоружање које су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте објаснили.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Јесте видели тих пет аутоматских пушака?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Видео сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које је доктор Бобан изнео?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Видео сам, био сам на десете метара од њега, видео сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које су то пушке биле?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Аутоматске пушке, које смо и ми користили за, 762 кинеске, само што су то биле кинеске производње.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па чекајте, јесте ли то Ви користили или нисте Ви то користили?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ми нисмо користили кинеске ТТ, јер су они користили посебну врсту муниције, другачији звук је имао када се пуцало из те муниције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, те пушке које је изнео доктор Бобан које су то пушке?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То су кинеске пушке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете сво време да сте поступали по наређењу. Шта би Вам се десило да нисте поступили по наређењу, судија молим Вас, хоћете да. Ми смо у прилично незгодној ситуацији, сведоци су, окривљени су близу адвоката, близу одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам чула неку реакцију зато сте ме сад изненадили, ја нисам чула неку реакцију, молим Вас немојте?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Свако добацивање, свако, може да изазове реакцију код окривљеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим, кад већ то некако нисмо решили да он буде на средини, подједнако удаљен од свих, онда их замолимо да не коментаришу и тиме не скрећу пажњу окривљеном шта ће да одговори. Шта би Вам се десило да нисте послушали наређење?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па можда би ми живот био доведен у опасност.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од стране кога?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Од стране Бобана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али Бобан није био ту када сте палили кућу?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Бобан није био ту када смо палили, то је тачно, али по наређењу Тановића, ми смо ишли, и спалили смо на пример ту кућу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да нисте спалили, да сте рекли нећу да палим, шта би Вам се десило?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То не бих могао да претпоставим, акција је у току била, може неки метак да залута случајно и не бих знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел се дешавало да неко ко буде како Ви кажете мекан па залута метак?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не бих знао да Вам кажем о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неком од цивила, ових Албанских жртава, мада из ове приче Ваше произилази одговор, али ја Вас питам, да ли је некоме пружена медицинска помоћ?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не сећам се, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Прочитали сте оптужницу, прочитали сте имена жртава, да ли некога и колко, ако познајете, познајете од тих људи који су настрадали?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па врло мало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па можда пет, шест особа познајем, мушке особе које познајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта данас мислите о том 26.марту 1999.године?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па знате како, моје лично мишљење ако могу да кажем, да смо пола сата закаснили тада када смо се враћали из Ћиноваца, ми не бисмо били учесници тога догађаја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само то Вам је у глави?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Само толико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Исправите ме ако сам погрешно чуо. Данас Вас је суд питао, да ли је Чукарић имао бомбе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је. Чукарић, одговорио је?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чукарић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чукарић, добро?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад сте јако храбри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одмах, немојте одмах реаговати. Молим Вас, немојте реаговати, не можете одговарати док Вам се не да реч?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оппростите само, овај, шта је био одговор око тих бомби?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је за бомбе, одговорио је?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је рекао, помозите ми?

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Судија извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, нећемо стално. Да?

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Колега тужилац се понавља већ четврти пут, значи четири питања која сте Ви већ питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поновио је, исцрпно је говорио, рекао је?

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Ако није слушао, молим Вас има транскрипте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, у реду је, наставите даље?

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Стварно ја ретко реагујем али ово је већ понављање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево зашто, на 24-ој страни исказа окривљеног, он помиње да је увек носио две бомбе, али после је он, није сигуран да ли је било две или једна бомба за пасом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па поставите у том смислу питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па зато, нећу да то питање буде, па Вас ја питам, да нам опишете и поновите шта сте видели од бомби?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Чукарић је носио, као припадник редовног састава две бомбе, али имао је две бомбе са собом, а тада су се чуле три експлозије, а Тановић је увек носио три кашикаре са собом ни једну није имао после тих догађаја на себи, значи да је Тановић користио све те три кашикаре које је носио са собом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево сад овако, у трећем реду, у трећем пасусу одоздо, на 24-ој страни, «Чукарић је увек носио две бомбе са собом, тог дана ја мислим да је сигурно имао две бомбе, назад кад смо се враћали у полицијску станицу, једну или две је сигурно имао са собом, сад не могу да тврдим», па сад је то остало нејасно, да ли је имао увек две, па сад кад сте се вратили да ли је имао једну или две. Да ли можете то да определите?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па ја не могу тачно да се сети, али две је имао, са две се вратио, значи да он тог момента није био никакав учесник тога догађаја ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А зашто сте помињали једну или две, зато Вас питам?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Збунио сам се вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значу у моменту кад видите да име бомбе, видите да има две бомбе?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А након тога, након целог тог догађаја, јел има једну или две?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Кад смо пошли према СУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Значи има нормално две бомбе са собом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте рекли једну или две је сигурно имао са собом, а сад не могу да тврдим. А сад сигурно тврдите?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па ја ипак мислим да је имао две са собом. Јел ипак проток времена је учинио своје не могу тачно да се сетим, ал мислим да је имао две бомбе са собом, јер Тановић није имао ни једну са собом, значи три детонације су биле, све те три су од стране Тановића које је носио са собом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ово на крају, Вама је Тановић рекао али и то сте, Тановић-Чукарић, то је из онога што?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочено му је то?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овај, су Вам рекли да пратите цивиле, на два места он помиње њих двојицу, неко од њих двојице Вам је рекао да пратите цивиле, па јесте ли Ви пратили те цивиле?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па ишли смо, пратили смо погледом из правца аутобуске станице и онда смо ишли колико смо могли иза њих донекле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је требало да радите са тим цивилима, да их чувате, да их пратите, да видите где иду?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То не знам ништа, само да видимо где иду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И где су отишли?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Значи, стицајем околности отишли су у трговачки центар, а да су наставили право према Сувој Реци, према центру, да су прошли Општину, до тога вероватно ништа не би друго било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је у тој групи цивила, било људи?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не бих знао да Вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Описујете то у истрази од прилике, колико?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па не бих знао да Вам кажем, њима су се прикључили вероватно и други цивили са друге стране исто које су биле куће иза занатског центра, значи да су се вероватно нашли на једном месту, збиља не знам то тачно, не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел тај, јел неко изашо жив из тог тржног центра од цивила?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Значи ти који су били у тој, у том кафићу, тој пицерији, ја нисам видео да је одатле изашо неко жив, од тих значи, зато што су сва тела убачена у камион.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли је из тржног центра уопште неко изашо жив?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То не бих знао да Вам кажем. Јер ја нисам, наша јединица, ови који смо били присутни нисмо покривали

комплетан тржни центар, тржни центар је велики покрива се, већу површину заузима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Тодоровићу, изволите.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок је рекао да је дошао, када се вратио из Ћиновца, да је видео ове полицајце који, њему непознати, који силазе са каросерије два камиона. Питано је ту све око тог камиона, али ја хоћу директно да поставим питање, колегеница Божиловић је питала, али ја хоћу директно да поставим. Да ли је, он долази, види да они силазе, да ли су у било које растојање камиони ишли за војницима, празни, пошто су они изашли, да ли су било које растојање ишли за њима?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Камиони су били паркирани један до другог.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И да ли су после њиховог изласка, да ли су кренули за њима?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису кренули.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нису, добро. Овај пут из Ћиновца, јел то пут Призрен-Сува Река?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Кад сте ви долазили из Ћиновца, била је исто неко слично питање, али ћу да будем прецизнији. Када сте долазили из Ћиновца, да ли видите неког полицајца, неког човека у униформи који аутомобилом иде према Призрену, на улазу у Суву Реку?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисте видели. Када помоћник командира иде у обилазак тих пунктова у Ћиновцу и тако даље, јел он не носи храну, његова екипа. Не?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Због чега он одлази тамо?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Он одлази да посети екипу, да виде да ли је имало проблема у току ноћи и шта се дешавало.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел иде сваки дан?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То не бих знао да Вам кажем.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте, када сте ишли овим, када сте ишли иза ових војника, рекао је када је ишао из војника њему непознатих да су заобиђене прве куће, до беле куће. Ко је заобишао, јесу ли сви заобишли или само они, или, мислим да ли су ти непознати војници и они заобишли?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Заобишли смо ми.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А они?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Они су улазили у прве две, три куће.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, хвала. Па онда, ова бела кућа, да ли је запаљена?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не сећам се, мислим да није.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли су у белој кући били верификатори?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: У белој кући су били верификатори.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А шта је било са лешевима који су пронађени на, који су ту, четири, пет је он видео, двојицу је познао на Рештанском путу?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ти лешеве су сахрањени на Суворечком гробљу.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Моментално шта су били, моментално шта је било с њима?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не знам, то збиља не знам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ово, овај камион, који је то камион који је купио лешеве из пицерије, чији је, какав је?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па не знам, не знам, то је био тамих, а сад који, какав, то збиља не знам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је то тај камион са којим су дошли Роми?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сад једна другачија тема, каква је била дужност ових полицајаца који су били на црквеном звонику, шта им је била дужност?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Дужност полицајаца на звонику који су били. Па вероватно је била да штите у случају од евентуалног напада станицу полиције.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли су имали средства везе?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не бих знао да кажем.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А са чиме су били наоружани?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Аутоматским оружјем, својим личним аутоматским оружјем.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А је ли то, јесу ли радили, је ли увек био покривен тај звоник полицајцима, јесу ли радили у сменама?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: У задње време колико се сећам био је покривен звоник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од бомбародавања, а даљу и ноћу?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па махом ноћу.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Хвала, ја немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте, када сте били у Ћиновцима и Топличанима, на пункту, да ли сте чули од колега да су пре Вас били командир и помоћник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, питала сам га на почетку?

НАТАША КАНДИЋ: Кажете да сте у насељу Бериша, да сте чули, да сте видели наслоњене један на другог, Седата и Бујара, да ли у том делу има некога кога Ви такође познајете, да ли има некога са којим радите, да ли видите на пример Фатиму, да ли видите Авдија?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ја не познајем доста из породице Бериша. Њих двоје сам добро познавао зато што је један играо кошарку а један је имао своју агенцију.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли у том насељу има некога ко ради са Вама у то време?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: У Заводу док сам радио од Беришанаца нико није био. Иза куће Беришанаца је кућа некадашњег командира СУП-а, који је радио са мном који је мени био директно, директор у Заводу за здравствено осигурање док сам радио у Сувој Реци.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је то?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Идриз Гегај. Ја мислим да је он покојни, Идриз Гегај, ал он је мени био доле директор у Заводу за здравствено осигурање.

НАТАША КАНДИЋ: Па, да ли Вам је познат Авди?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Незнате га.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Фатима Бериша?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Хамди?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Нисте ни са њима?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Реците нам одакле, јел Ви видите одакле та тела ту, Седата, Буајра и тих?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па то не знам, Тановић је стајао поред тих тела, мењао је оквир на аутоматској пушци, са тим још једним припадником је био, тела су ту била поред самог зида.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је Ваш утисак да су они тада кад он мења, да он мења оквир у вези са њима, да се?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не бих знао да Вам кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Кажете да су цивили кренули рештанским путем од беле куће Бериша насеље, рештански пут иде овако, иде онај пролаз директно према занатском центру. У занатски центар се може доћи из неколико праваца, куда они иду?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Они иду главним путем, из правца полиције.

НАТАША КАНДИЋ: Прелазе рештански пут?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не прелазе они, они се тим путем, они иду главним, долазе до главног пута где је полицијска станица и иду право као што смо ја и Цеци кретали, тим правим путем иду, пролазе аутобуску станицу и иду право доле.

НАТАША КАНДИЋ: А ко иде, јел иде неко оним пролазом, оним краћим путем?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То нисам запазио.

НАТАША КАНДИЋ: Не иду, Вама, припадници непознате јединице?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Нисам запазио, нисам могао да пратим то.

НАТАША КАНДИЋ: Неко од вас?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не, нисам могао да пратим.

НАТАША КАНДИЋ: Колико сте Ви далеко иза тих цивила, они иду, а на коју удаљеност идете Ви?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: 150-200 метара, тако.

НАТАША КАНДИЋ: Па како можете онда да их пратите ако сте на 150-200?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па зато што они иду, ми смо у једном моменту застали и гледали смо где иду, како иду, где иду, Сува Река није велика, од станице милиције до аутобуске станице има непуних 250-300 метара.

НАТАША КАНДИЋ: Ја сам сасвим сигуран ако сте удаљени на 150-200 метара да не можете да их пратите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваше виђење, он каже да види.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам данас да сте последњи пут видели Јашара Беришу када пролазите поред бензинске пумпе, а онда кажете да сте, тек кад сте дошли у Србију да сте онда сазнали да је он убијен, реците ми да ли Ваш брат сутрадан преузима бензинску пумпу, да ли сте мислили да Јашар остаје са њим да ради или Вам брат нешто друго каже или?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Нико ми ништа није рекао, ја сам видео само брата да је био на бензинској пумпи а други дан после тога, значи два дана касније после тога од 28-ог, да је један Јовановић Славољуб преузео бензинску пумпу и онда остао до краја ратовања, до краја наше.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли имали неко објашњење за то што Ваш брат се налази на тој бензинској пумпи а не Јашар?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па значи да је постављен од стране али нисам имао објашњење, нисам знао. Мислио сам да је можда да је смењен или нешто тако.

НАТАША КАНДИЋ: Помињали сте нам данас углавном када се пуца у насељу, Тановића и Вуксановића који више нису живи, за Чукарића оптуженог кажете да није пуцао. Реците нам, да ли пуцају она двојица у кожним јакнама које Ви видите или можете некога да идентификујете ко ту је у насељу пре него што сте стигли до занатског центра убијено сигурно десетак људи?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ја сам дословно рекао да у занатском центру у једном моменту је.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, говорим о насељу горе прво.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Горе није пуцано, људи су трчали ишли су према.

НАТАША КАНДИЋ: Како молим Вас, где је, јесте ли малопре рекли да видите Седата и Бујара већ на?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То да код кућа.

НАТАША КАНДИЋ: Па то је у насељу, јел тако. Молим?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То је на рештанском путу.

НАТАША КАНДИЋ: Рештанском путу, али ту су њихове куће. Сад кажете, да се иза кућа, можда из тих кућа пуцало. Како онда знате да та тела поред Седата и Бујара да то нису ти терористи?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не бих знао да Вам кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте рекли да су они одвојени од?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Они нису имали на себи никакве ознаке да су терористи, али су били ту, значи на том месту, ту сам их ја затеко кад сам пролазио.

НАТАША КАНДИЋ: Да, да, али сте нам рекли да су они одвојени од породица, како то знате?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не бих знао да одговорим.

НАТАША КАНДИЋ: Кад сте доле сад у занатском центру и када, значи стално чује се та пуцњава да неко, ти терористи пуцају, Ви кажете обезбеђујете, шта то значи да обезбеђујете?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Обезбеђујемо леђа један другом да не би неко запуцао на нас ту. Ја сам дошао на крај занатског центра али ту се чула баш јака пуцњава и онда сам морао да уђем унутар, један пролаз да би ми леђа била наслоњена на зид да би био сигуран да ми нико са леђа не може пуцати.

НАТАША КАНДИЋ: Али кажете данас, да сте се Ви склонили у заклон, шта онда обезбеђујете?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Опет обезбеђујем себе, првенствени задатак ми је био да сачувам себе.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, коначно, јел је разрешено од кога Ви то тамо се браните, склањате, јел су нађена тела тих терориста?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па чим је нађено тих пет пушака, значи да је вероватно неко и кад се чула та пуцњава са тим пушкама кинеске производње, значи да је неко дејствовао из тог локала према полицијским јединицама.

НАТАША КАНДИЋ: Јесу ли ухваћени или ликвидирани?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па значи да су сви, пошто су тела сва била мртва, пошто су сва тела убачена у камион, значи да су били ликвидирани.

НАТАША КАНДИЋ: Значи Ви претпостављате да су та тела, оно што Ви тврдите, да су тела уначена у камион?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми а зашто би се ту радило, зар није било у интересу да се та тела, направи увиђај и да се има податак о томе, да се полиција, да сте били нападнути, да су вас терористи напали?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То не знам. То није у домену мога посла било.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли била пракса да када вас непријатељски војници нападну да их ви носите у тајне гробнице, јел то било.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не знам, на то питање не могу да одговорим.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, одбрана изволите?

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Објашњавао нам је овде оптужени у погледу рештанског пута, ја бих хтео да питам пошто није то могао добро да објасни, да ли је пре 26.03., одлазио на рештански пут?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Пре 26.03., да ли сам одлазио, нисам одлазио.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: А због чега?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па није било потребе.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: А да ли је било тамо сигурно одлазити?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Нисам разумео питање.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Да ли је било сигурно одлазити на тај пут?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Тамо није било сигурно, јел цео рештански пут је био на страни, махом су држали терористи УЧК, није било безбедно ићи тим путем.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: То није било безбедно само тих дана или задњих годину дана?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То није било безбедно буквално од јуна '98.године, када су држали више пунктова на том делу пута.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Рекли сте да сте кренули да пратите цивиле, ко је први кренуо да прати цивиле?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Први који су кренули да прате цивиле су биле ове јединице мени непознате, онда смо кренули за, Јанковић Сретен и ја сам кренуо.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Да ли је прво кренуо Јанковић Сретен па Ви или Ви па Јанковић Сретен?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Јанковић Сретен па ја, јер ја сам сустигао њега.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Ко је први добио наређење да прати те цивиле?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Јанковић Сретен.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Колико је прошло времена од доласка доктора Бобана до вашег уласка у пицерију. Можете ли да определите?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па једно десетак минута од момента када је Тановић са неким разговарао, вероватно са њиме моторолом.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Хоћете ми рећи, да ли су се чули неки гласови из пицерије када сте ви ушли у ту пицерију?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: На који контекст мислите када смо ушли, када су, после свега.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Па кад вам је доктро Бобан наредио да уђете у пицерију?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Добро.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Да ли су се чули неки гласови унутра?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Чули су се.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Чули су се.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Пар гласа се чуло и ништа више.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Реците ми, Ви сте се враћали из Ћиноваца, да ли сте журили да се вратите што пре из Ћиноваца у Суву Реку?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па од прилике журили смо, мислили смо да добијемо нови задатак, да неко неком на неки други пункт однесемо храну исто као што је било свакодневно задужење наше.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, изволите?

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Само једно питање. Да ли је покојни Тановић путем мотороле добијао информацију да крене за припадницима те јединице или је он то самоиницијативно кренуо?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То не бих знао да кажем.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Судија Крстајић Вас је малочас питао да ли сте Ви видели да је Чукарић Слађан пуцао. Ја сад Вас питам, да ли сте Ви лично, непосредним опажањем видели да је Чукарић Слађан бацао бомбе?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: У ни једном моменту нисам видео да је Чукарић нити пуцао нити бацао бомбе.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро. Да ли сте Ви лично непосредним опажањем на било који начин видели да је Чукарић Слађан неког убио?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Нисам.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Још једно питање. Да ли је у том занатском центру било седиште неке албанске политичке партије?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да. Тај занатски центар је био повезан са отвореним, имали су додатна врата где је повезан био са ЉДК, то је њихов Демократски савез Косова, посебна врата, се могло улазити у њихову канцеларију у њихову просторију, то је једно са другим било повезано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се ту нешто дешавало?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Они су ту имали своје редовне састанке вероватно.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је то фактички била јединствена целина?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Може се тако рећи, једна врата су то делила.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала судија, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, да ли има још питања, изволите?

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ја имам два врло кратка, прво питање да ли је било већ, оружаних акција већег обима пре почетка бомбардовања у околини Суве Реке у околним већим насеобинама и тако даље?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Било је акција.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Конкретно мислим на Ораховац?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Било је, Ораховац је нападнут жестоко још јуна или јула '98.године, претходно је требала Сува Река да буде нападнута али су у међувремену стигле појачане снаге полицијске јединице, посебне јединице које су штитиле Суву Реку, а Ораховац је то закаснило, па су напали Ораховац.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Је ли Ораховац био заузет?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Јесте.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Јел полицијска станица била заузета?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Све је било заузето, колико ја имам информацију, једно недељу дана је Ораховац био у рукама терориста.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли је након, да употребим термин контранапада полицијских снага и других снага у Ораховцу, да ли су се тада формирале избегличке колоне?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То не бих знао да Вам кажем.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Нисте били на том терену?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Нисам био на том делу, не би знао да Вам кажем.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Добро, и интересује ме још један пут за Нишавића мада то сте одговорили, колико дуго Ви њега познајете?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Знам га доста дуго, пошто у Сувој Реци живимо и ја и он, знам га јако дуго.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Јесте ли сигурни да од почетка тог догађаја, од тренутка када Вас је повукао Тановић за руку и кад Вам је рекао да почиње акција да се прикључите, до тренутка кад сте добили од њега наредбу да се вратите у полицијску станицу да нисте видели нигде Нишавића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је на то питање, одговорио је, да га ни у једном моменту није видео, одговорио је.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ни у једном моменту нисам видео Нишавића.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Јесте судија али ја сам баш инсистирао да буде имплицитан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Понављамо?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја бих му поставио питање, у ствари предочио наводе оптужнице да се изјасни да ли је то тачно или не. Да ли Вам је 26.марта, неко наредио да се изврши напад на цивилно становништво у делу града поред рештанског пута у Беришанском насељу где се налазе куће у којима су живеле породице Бериша и друге албанске породице и да се према цивилном становништву у том делу града врше убиства, уништавање у великим размерама имовине, које није оправдано војним потребама те да се након тога изврши расељавање албанског цивилног становништва?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: не.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. Још једно питање бих имао. Да ли су оптужени Репановић Радојко и окривљени Јовановић Ненад одабрали групу од десетак припадника активног и резервног састава полиције ОУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Ђурђићу, сувишно питање, одговорио је да их уопште није видео.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, молим Вас, ово је чињенични навод да је одабран од стране Репановића и Јовановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је на моје питање, да ли је видео господина Репановића и господина Јовановића, одговорио је да уопште није видео.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, ово је навод оптужбе да је он одабран да од Репановић и Јовановића да иде и да ради и да су они рекли неке речи које су рекли, које бих ја прочитао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је могао ако је одговорио да их није видео, значи одговорио је на то питање. Сувишно питање. Молим Вас немојте тако упадати, одговорио је конкретно тог дана, те речи су упућене тог дана како је оптужницом стављено на терет, а одговорио је да тог дана није видео.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Судија, ја ћу директно да питам а Ви одбите питање, да ли Вам је неко наредио «идите, убијајте, товарите и возите». А Ви одбите моје питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на питање. Одговор се одбија из разлога што је оптужени већ одговорио на то питање.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас тражим одлуку већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ одговор на ово питање јер је већ одговорено.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. Да ли Вам је Јовановић Ненад конкретном приликом рекао «ајде, ајде крените» или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор и на ово питање.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја имам само два кратка питања. Мало пре је окривљени Петковић Мирослав рекао да је Рамиз Папић био возач у другој патроли, ако може само судском већу да одговори и нама овде присутнима шта је превозио, кога је превозио, значи, ако он зна нешто о томе?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па Рамиз Папић је возач био у другој патроли у ауто патроли у зависности од потребе, некад је био и са нама а

некад је био и са својом ауто патролом. Исто је превозио храну, воду, муницију нашим јединицама на теренима.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Хвала, и моје друго питање да ли је, ако нормално опет окривљени зна да одговори на то питање, да ли је Рамиз Папић вођа патроле и да ли је имао какву наредбодавну функцију у оквиру свог задатка и своје дужности у полицији?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Рамиз Папић није био вођа патроле, једини посао му је био да буде возач. Он је био возач и то јако квалитетан возач.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Да ли одбрана има још питања, нема, изволите оптужени да ли имате питања. Нема питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извињавамо се, можда смо пропустили. Био је неки увиђај то смо чули од других, па је само питање, да ли Ви знате да је тог дана, сутрадан или неки други дан вршен неки увиђај поводом било ког од ових догађаја?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не бих знао да Вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Било на рештанском путу или?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Можда је дан или два касније вршен неки увиђај али не сећам се тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не сећате се да је вршен дан, два или три после и да ли је уопште вршен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, не сећа се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И још једно питање, питао сам Вас шта мислите данас о том 26-ом, па сте рекли да смо дошли пола сата касније, не бих био овде, није то био циљ, питање, јел Ви мислите да, како се осећате јел се поносите тим догађајем, јел се стидите тог догађаја?

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Судија немојте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, не можемо тако постављати питања, он је одговорио шта мисли, не можемо сад иницирати како и због чега и зашто. Молим Вас, на самом почетку се изјаснио. Јесте.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: На самом почетку се изјаснио рекао је да му је криво, немојте молим Вас. Видите да му је тешко да одговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још неко питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто Вам је криво?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, нећемо одговарати на оваква питања, одговорио је, према томе сувишно је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ако Ви мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете сести молим Вас.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете довести Петковић Зорана. Хоћете паузу, дајте мислим, нешто сте учестали с паузама. Ако је могао члан већа можете и ви. Јел може клима да се укључи некако, хоћете молим вас да. Хоћете господине Петковићу да приђете за пултом. Господине Петковићу, да ли сте разумели оптужницу?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По закону нисте дужни да износите своју одбрану нити да оговарате на постављена питања. Да ли ћете изнети Вашу одбрану?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Хоћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Господо председавајући и господо судије, оптужницу сам разумео у потпуности, значи знам све, али осећам да нисам крив, најмање јер присутан свим тим догађајима нисам био уопште, тако да саму ситуацију и тог догађаја и свега тога ништа не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел немате ништа више да изнесете?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па ја прво нисам био припадник резервног састава полиције, нисам био активни члан полиције, нисам у ниједном њиховом саставу био, био сам при Територијалној одбрани, био сам ангажован код шефа, начелника Народне одбране, Станисављевић Зорана, где сам с њиме био и где сам с њиме проводио време. Дана 26-ог, сам у јутарњим часовима после њиховог колегијума у Општини, малтене од девет сати до петнаест и тридесет био у Призрену што значи да уопште догађај тога дана, нисам провео у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био на том колегијуму све?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па то је општински колегијум, био је председник Општине, председник Извршног већа, чланови тог, њих седам, осам, ваљда, не знам колко их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте неко име, кога се сећате да је био ту?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па био је, Вуксановић, Анђелковић, Радић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, Радић?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Радић, председник Општине, био је Станисављевић из Народне одбране, био је Никола Николић ја мислим, да, да, Николић, био је секретар Општине Борисављевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На том колегијуму?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У колико је почео кажете, у девет сати?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, он је почео, колегијум је почео негде у 7,15-пола осам, у јутарњим часовима, они су то завршили, знам да сам негде у девет сати био паркиран возилом испред саме Скупштине Општине где сам кренуо за Призрен, малтене тог момента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим Вас само мало тише. У девет часова Ви?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Кренуо сам за Призрен са начелником, са шефом одсека, Станисављевићем. Шеф одсека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко био са Вама?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Био је Нишавић Милован и био је, ја мислим да је био и Петковић Драгољуб, начелник цивилне заштите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад крећете за Призрен?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Нишавић Милован?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Он је био оперативац у народној одбрани. Оперативац за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим возилом сте кренули?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Кренули смо службеним возилом «Застава 101», ја мислим да је била, «128» тако нешто, то је Војног одсека, возило Војног одсека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то био неки одређени састанак у Призрену?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па да, он је био на састанку код својих претпостављених где сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник Народне одбране?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да, шеф.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па код његовог претпостављеног, ја знам да му је надимак-име Лука, сад тачно презимена, не знам, не могу да се сетим, ипак је то време, човека знам али знам га по имену Лука само. Ради овде у Београду је, у Скупштини Општине Палилула, колко знам да ради тај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте се задржали тамо?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па на састанку смо били доста дуго. Они су у два маха излазили, пили кафу, уствари пио сам и ја кафу с њима у том њиховом бифеу са Младеновићем Радетом, возачем исто тамо, па се враћали назад, значи негде око два сата смо изашли из самог објекта где је стациониран био објекат, отишли смо до неког магацина, потоварили нешто цигарета и од хране и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До ког магацина?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па, магацина Народне одбране, Војног одсека, то који они имају то, РР, ратне резерве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко вам је издао?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па не знам, један дечко је био тамо, стварно се не сећам сад ко је био, млађи, ја мислим да је дечко из Драгаша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време, значи магационер?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да, магационер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте се ту кажете задржали, до колико од прилике?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па ту смо били, кажем Вам, негде два, два и десет, два и петнаест, ми смо већ кренули према Сувој Реци, успутно смо свратили у Ћиновце, Топличане, Широко и у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте свраћали?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па оставили смо територијалцима цигарете и нешто до хране шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога виђате на тој, да ли сте видели неког од старешина?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Виђали смо војску, ова која је, територијалне одбране Суве Реке, ето те. Неког имена конкретно не могу да се сетим јер су то махом били момци са села и округа, тако да ликом из познајем али именично не бих знао да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте се ту задржали?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па то је све успутно трајало, на сваком том пункту, рецимо у Ћиновце смо били петнаест, двадесет минута, у Топличану такође једно двадесетак минута, у Широком исто једно, малтене знам да смо негде око 15.30 - 15.15, - 15.30 били у, на паркингу Скупштине Општине, значи ушли смо на самом паркингу и паркирали возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви често ишли на састанке у Призрен?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Често?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да. Малтене сваки дан, начелник је, шеф одсека је после сваког јутра, малтене сваког јутра је био тај општински колегијум у Сувој Реци, и после тога је био одлазак за Призрен свакодневни, није било дана да нисмо били у Призрену, почео је малтене од 24-ог, како је кренуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 24-ог?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да, били смо и 24-ог, пошто сам 24-ог ујутру већ примио задужења и задужио возило и све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двадесет, значи враћате се у Суву Реку?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Двадесет и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шестог.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О том датуму говоримо. Да ли нешто примећујете необично?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па знате како, сад ћу Вам рећи, наспрам Скупштине Општине дође деоница пута Призрен-Приштина, или

Приштина-Призрен, преко пута је занатски центар, паркинг плац Скупштине Општине, на самом ћошку је трафика, улаз занатског центра и нормално занатски центар. Чудно, за примећивање, приметио сам заставу једну труле вишње, цирада је била жуте боје, колко сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каково је то возило, шта је то застава труле вишње?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Застава, камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камион?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да, камион. Иза тог возила сам приметио возило градске чистоће Суве Реке, «Градац», то је једна мала жута, жути ТАМ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово прво возило које сте приметили?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неку кабину имало, да ли цираду?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Има, па кабина заставина је кабина, то су камиони «Застава турбо» «ивеко», наши производи, на доњем делу камиона, колико сам приметио то је била једна даљина да не кажем педесетак, шездесет метара али ја мислим да је било «Пик Прогрес» Призрен, натпис белим словима, значи на вратима возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је натпис био?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да натпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је цирада била отворена, затворена?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, затворена је цирада била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Жуте боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жуте боје?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Жуте боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел видите некога јел седи у том возилу?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Старијег човека сам приметио, качкетом, нисам обраћао пажњу много ко је шта је, јер то су малтене возила из Призрена, не знаш људе и нисам много придавао пажње, јер прво нисам био у тој близини да могу да приђем и да видим шта се дешава, јер ја сам све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је у односу на Вас?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Све то посматрање је било па негде око стотинак метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око стотинак метара. Значи то је у односу на зграду Скупштине Општине, где се налази?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да, преко пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш преко пута?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Преко пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел код, близу бензинске пумпе или?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па безнинска пумпа дође десно а ово је с леве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел код неког локалног, имам овде скуцу једну, јел имате ту испред себе. Видите да ли је у реду та скица, да ли можете да се ту оријентишете. Значи зграда Скупштине Општине?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Само мало да ја то. Ето ту где је, пише бензинска пумпа, испод бензинске пумпе, значи десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел улаз?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Где пише ово улаз занатски центар, па на овом паркингу, том белом простору, малтене ту је један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, ту је паркирао?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Један земљани простор, е сад ту где пише улаз, где је ова скица, овде са десне стране у продужетку би требало да буде паркинг Скупштине Општине. И ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на паркинг Скупштине Општине?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да ту дође једна трафика на ћошку само да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ту паркиран, ту су паркирана?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Возило је било паркирано тик уз трафику и овде где пише, овај део овде, улаз занатског центра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте сад Ви у односу на?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ја сам преко пута, пише зграда Општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Е, до зграда Општине, где пише овде локални земљани пут, ту је паркинг био Скупштине Општине, Територијалне одбране и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви на том паркингу?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: На том паркунгу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са начелником и, јесте ли још са неким?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Сада ћу да Вам кажем, ја из неких мојих сећања, не могу да се сетим да ли је начелник био присутан поред мене али знам да је био човек у плавој униформи из цивилне заштите, то је, покојни је сад, чика Вајдин, убијен је, и још је неко био око мене, сад, ја мислим да је био Анђелковић Векослав али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, Ви сте се вратили, тако сам разумела, са начелником из Призрена?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био и Нишавић са вама?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: И Нишавић је био са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милован?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да Милован, и био је Петковић Драгољуб, али опет сам, у једном контексту не могу да се сетим стварно, али ја мислим да је и Драгољуб Петковић био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте изашли из возила, јел они одлазе па ви остајете, па то видите или како иде?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Станисављевић је кренуо одмах ка згради, ја сам стао и питао сам га, знам да сам га питао јесам ли ти потребан, каже не, реко да видим шта је она гужва преко пута и долазим одмах. Неко нам је, значи неко, са ове стране центра махао руком, да се удаљимо да нема посматрања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је ту гужва. Какву, Ви описујете, кажете нека гужва, шта видите?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да Вам кажем, није то била гужва, то је већ било расчишћавање, повлачење и одлазак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви то знате да је то неко расчишћавање, повлачење?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па чим је, ја сам, сад ћу Вам рећи, ја сам у једном делу приметио једно три, четири дечака, пет нека буде, Ромске националности, малог Цеција сам приметио наслоњен на трафику, и кад је неко направио руком оно, претпоставка, значи у тој претпоставци сам могао да схватим да је нешто било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Ви кажете. Неко је махнуо руком, шта то значи неко је махнуо руком?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па махнуо је руком с циљем да се удаљим одатле да нема посматрања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел то неки, по Вас неки ауторитет који је могао тако да Вам руком?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па сигурно неко ко је био виши по чину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви сте значи без поговора се узмакли, јел тако?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па морао сам, морао сам, већ сам почео повлачење при самој згради ГО-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел то униформисано лице било које је махнуло руком?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па било је у маскирној униформи, сад не знам ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то маскирна униформа, тог који Вам одмахује руком?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па то су биле зелене маскирне униформе које носили доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зелене маскирне?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да. Стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на глави шта има, јел има неки шлем, неку капу, качкет, јел има нешто?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па била је капа она, качкет полицијски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицијски?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да. То је ипак даљина, јер то је било, сад ћу Вам рећи, то је трафика, возило, на ћошку је стајао и само је направио руком, ја њега нисам могао ни да приметим ни ко је ни шта је, ни да га познам ко је. Једино што сам познао, малог Цеција сам познао који је био наслоњен на трафику и ове клинце Ромске националности једно двојицу које сам знао јер су то дечурлија, деца ситна била, тринаест, четрнаест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај мали Цеци, ко је то, име његово?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: То је Јанковић Јанко, Јовановић је тај, како се, надимак му је Цеци, сад не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јанковић да није. Јел Јанковић Сретен?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Е, Јанковић Сретен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На њега мислите?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта он ради, кажете наслоњен је?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Он је био наслоњен на трафику, овако, пункт оне трафике и стајао је, кабина возила је била на метар, два од њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од њега?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Од њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава ту, шта видите?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Нисам могао да питам судија ништа, кога да питам кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па видите гужву, јел видите неко дешавање?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па нисмо имали приступа уопште. Никаквог приступа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте удаљени кажете били од тог места?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Место паркинга и место возила, ја кажем нека буде стотинак метра, стодесет метра, нека буде, не може да буде више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел Вам нешто заклања видик, јел можете да видите шта се догађа?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па нисам могао, иза те заставе се ништа није видело, малтене возило је заклањало видик, тај улаз, пошто је исто скица поред Вас, тај улаз се није видео од те заставе ништа. Кабина, приколица возила је била тачно наспрам две стране да нема видика никаквог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко говори нешто, шта се дешава, јел неко у близини код Вас?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Около вас?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико ништа не говори?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Нико ништа не говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви се удаљавате?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па кажем Вам, ти који су били са ове стране, ми смо били тамо, па Станисављевић је отишао при Скупштини, у својој бази, сад да ли је Анђелковић остао поред мене, знам да је чика Вајдин био ту, каже еј види нека гужва тамо, шта је, е сад, пошто смо, ја пристиго већ у међувремену, јеси ли чика Вајдине већ давно ту, не каже, само што сам изашо и ја, шта је, каже појма немам, нит смемо да питамо кога, нити ништа, каже. Е толико је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ти камиони, јесу ли били окренути ка Приштини или?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, ка Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ка Призрену су били окренути?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: И један и други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви били обучени тог дана?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ја сам у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилу?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да, фармерице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ранијих дана?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто, искључиво у цивилу?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Цивилу. Цивилну униформу сам, цивилну одећу сам носио све негде до крајем априла месеца кад смо добили, кад су стигле униформе у Призрену и онда сам само добио панталоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве сте панталоне добили?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па добио сам једнобојне панталоне војне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једнобојне?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Једнобојне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: СМБ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: СМБ. Да ли сте били наоружани?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Аутоматском пушком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само аутоматском пушком?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте некада били припадник резервног састава полиције?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нисте тог дана, тих дана, да ли сте били?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада. Реците ми, да ли су могли да разликују Вас мештани, Ви сте живели у Сувој Реци, да ли су Вас разликовали од Вашег брата?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па, како кад, некад су знали да кажу, еј Мики где си, уствари, ја нисам Мики него сам Зоран, или су њему рекли еј Зоране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто би се то догађало?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Обично, у таквој средини смо живели, где је отац радио на таквом руководећем месту а и мајка, па некад је било Лазина деца, Лазин син, Верин син, и ето тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се догоди да Вас оно замене по имену или по лику?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па некад су знали и по имену да ме замене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По имену?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Рецимо мени су знали да кажу еј Мики, реко ало бре, нисам ја Мики, ја сам Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, тог дана да ли сте видели Вашег брата?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, тог дана нисам видео брата, видео сам га сутрадан негде у подне испред неке продавнице и то сам га онако летимично питао, бато кажи ми шта је јуче, јер си упознат, каже немој да те много интересује, гледај своја посла и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што то питање, дал си упознат јуче, шта је то по Вама било јуче?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па знате како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите гужву, кажете ништа не видите, па шта онда то јуче?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ја сам само видео гужву, пошто је он био у таквој јединици где је био малтене у свим тим деловима града, кретао се у тој интервентној, значи знао је нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какава је то јединица?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па интервентна јединица, јединица која је носила храну, била обавештена о свему, знали су дешавања у самој Сувој Реци и округу Суве Реке, ван Суве Реке, Будаково, Мушотиште итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам је он конкретно одговорио?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па није, немој да те много интересује и да се много распитујеш није за причу, ја сам прекинуо, у току тог дана, то је већ било 27-мог, негде у поподневним часовима ја сам са Станисављевићем кренуо кући, пошто смо живели у близини, ја имам кућу у доњем делу Суве Реке, он је имао стан и сад идемо на туширање и кад сам изашао

питао сам, не знам сад тачно кога, не сећам се, шта је то било горе, да ли сте упознати, каже било је неких проблема али било па прошло. Само ми је то речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа више?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, не, то је, кажем то су људи из тог краја, сад тачно да се сетим, јер у том делу где сам ја живео ту је била зграда «Балкана», зграда «Метохија вина», где су становали људи, општинска зграда итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели неке паљевине?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Паљевине. У самом Општини Сувој Реци нисам видео, а са стране јесам на другим местима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У самом месту Суве Реке, нисте видели?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не нисам видео, у самој Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели неки дим?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Сад ћу Вам рећи, паљевине, добро сте ме подсетили, паљевину у самој Сувој Реци, пред крај рата, кад смо се повлачили, део где сам живео ја такозвани сопински пут, иза, е ту сам видео те паљевине, ко је то радио не знам, али имао сам срећу те ми је за длаку кућа није изгорела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели неке лешеве кад сте се вратили?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа то нисте видели?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не. Ни један леш, за сво време ратовања од 24-ог., до 11.06., кад сам се повукао из Суве Реке ни један леш у суворечкој општини ја нисам видео, нити сам га видео ја, нити га је видео Станисављевић јер смем да се закунем часно и праведно и истинито да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви чули за овај догађај?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Чуо сам 27-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 27-ог, а шта сте чули?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па кажем чуо сам кажу да је било проблема, било је пуцњаве горе, нађено је неко наоружање, људи су пуцали на наше, ови су узвратили ватру и то је. Тачан број колико их је настрадало, шта, како, нисам знао уопште. Значи нисам знао, рећи ћу Вам праву истину до малтене пред хапшење, кад сам ухапшен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало ми је нејасно, ипак ту живите?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, живим је, али речено је колико сам информисан био и колико сам имао тог људства где смо могли ту комуникацију да створимо, сви су избегавали, нико није хтео ништа да прича, наводно је нађено неко наоружање код људи, узвраћена је пуцњава, настрадало их је неколико, колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали неког од породице Бериша?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Знао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бериша Бујара да ли сте познавали?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Бујара нисам знао јако добро, знао сам старијег Сетада, јер је играо одбојку доста дуго и њихове родитеље сам знао и тако, никога другога нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели да Вам је оптужницом стављено на терет да сте позивали?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Стављено ми је. Не осећам се ни мало кривим јер прво нисам га ни позивао а нисам ни био тога дана присутан, оптужницу сам у потпуности разумео, не осећам се ни мало кривим јер моја присутност у суворечкој општини дана 26-ог, уопште није било. У периоду од девет ујутру до 15,30 ја нисам био у Сувој Реци. Био сам у Призрену што сведоци могу да потврде а што могу и људи из Призрена да потврде који су ме видели у Призрену у периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли виђали уопште те људе, тих дана од породице Бериша, јесте ли виђали неког од њих?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А почетком бомбардоваља?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Они су живели у другом крају града, ја сам живео у другом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се сретали?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ја сам живео у другом крају града они су живели у други крај града. Они су живели на улазу у суворечкој општини из правца Приштине пут Раштана, ја сам живео код фабрике «Балкан» Сува Река то је на излазу из Суве Реке према Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у завади да неким од њих, од раније?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: С никим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни са ким?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Никад, чак сам јако лепе контакте имао са свима њима, дружио се са њима, дружили се самном, јако ми је жао што се све то издешавало и криво ми, да Вам кажем право криво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете себе мало да опишете у то време како сте изгледали?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Као што сад изгледам, сад како да опишем био сам у цивилу, униформу нисам носио, косу сам имао дугачку, дужу, носио сам, нисам никад био овако кратко ошишан ко што сам сада, браду никад у животу нисам носио јер нема ни шта да носим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бркове јесте ли носили?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ма никад, нема, да ево прићи ћу близу, јуче сам се обријао, можете да погледате, ту сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико сте били тешки?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па негде 100, 105, 110 кила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали Чукарића?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Чукарића нисам знао упознао сам се игром случаја преко брата, били су заједно, ето то је наше познанство, добар дан-добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јако мало, преко брата сте га само познавали?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да, само преко брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте знали, да ли сте га познавали по надимку?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, нисам, знао сам га именом Слађан, из Ораховца је, јер један део периода док је тата, покојни отац био жив, он је био директор Задруге у Ораховцу, тако да по томе, као еј земљаче, земо, из Ораховца сам и ја исто, провео сам један део година живота и у том Ораховцу, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли је уопште имао неки надимак он?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: То сам чуо овде да га звали Јајце, сад ја то први пут чујем, ја га знам као Чукарић Слађана и ја сам знао да кажем Слађко, како си, шта радите, имате ли посла и довиђења, то је било наше. И то је, сусрет између мене и њега је веома кратак био, чак сам избегавао сусрет и са буразером, служба је служба, нисам хтео да никоме сметам и реметим, и правим проблеме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Тановића познавали?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Тановића сам знао мало дуже, јер је дужи период био у Сувој Реци, Чукарић је веома мало био, Чукарић је био скоро месец дана у тој Сувој Реци, а Тановић је био мало дуже, тако да сам Тановића знао мало дуже и мало чешће имао контакте и разговоре и приче и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта можете рећи о доктору Вуксановићу. Ко је он био у то време?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Доктор Вуксановић је један од најмлађих генерација лекара који је завршио медицински факултет, један од идеалних лекара, велики друг, велики пријатељ, али увек је, знао је некад да буде и превртљив, знао је да буде окретан, окрутан, безобразан, на свој начин, али је опет што се тиче његове струке, лекарске етике био је идеалан, знао је да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неку функцију у то време?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па он је био у том штабу општинском, Територијалној одбрани и тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био у Територијалној одбрани?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па био је горе у том штабу њиховом, он је био и помоћник за ту позадину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви били припадник Територијалне одбране?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не. Он је био, ја за њега, за Вуксановића кажем, јер сваки јутарњи колегијум општинара, није могао да прође без њега, морао је да дође и он, да буде и он присутан, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био у некој униформи?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па био је у маскирној униформи зеленој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У маскирној?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел наоружан, шта је имао на глави?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Наоружан, наоружан је, капу је редак случај носио, наоружан јесте, ја мислим да је, мислим да је носио Шкорпион колико се сећам, али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он, да ли имате уопште сазнање, да ли је могао да нареди припадницима полиције да изда неки задатак, да ли је био таквог ауторитета, да ли је могао да уради?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не верујем, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није могао?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, сигурно не. Обично је волео, био је, у свом послу је био, док је био директор Дома здравља, имао је одрешене руке, те је одрађивао своје послове како треба али је био, а што се тиче наређивања при полицији, ја мислим да је једино с њима могао да има неку сарадњу и да с њима ради нешто, неку наредбу да изда није могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд то знате?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Сећам се рецимо, кад су српски живаљ извлачили из Мовљана, знам да је био јако ангажован око тога да је два, три пута и подвикнуо и викнуо и био дрзак и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у том смислу разговарали нешто са Вашим братом, да ли сте коментарисали какав је то човек?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, никада ја то нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Брат је имао своју кућу, ја сам имао своје, тако да нисмо имали контакт око тога и нисмо око тога расправљали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали Нишавић Милорада?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете нешто рећи о њему, у то време, ко је био, чиме се бавио?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Нишавић је био припадник Државне безбедности, мој први комшија, ко комшија, сад кад кажем ко комшија за мене је био идеалан а што се тиче службе отворено ћу рећи нисам га волео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Нисам га волео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана, јесте ли га виђали, од бомбаровања?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па био је у цивилу, он је обично своје послове обављао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вам ни поставила питање, већ сте одговорили?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Он је своје послове колико знам и колико сам га виђао ја га у униформи, редак случај, нисам видео, виђао сам га у цивилу, панталоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га некада видели у униформи?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Нисам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од бомбардовања?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Стварно га нисам видео, ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели да је наоружан?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ја опет кад кажем, стојим иза тога да сам временски период, наш временски период, самог Станисављевића не узимам мој, пошто сам ја био код њега, било је девет ујутру, Призрен, обавезно за Призрен, он је морао да буде између петнаест до десет, до десет у Призрену на састанку, обично се кретало раније јер деоница пута до Ћиновца је била обезбеђена нашим снагама, пунктовима полицијским и војним а од Ћиновца до Призрена, до саме Љубижде није било обезбеђено ништа тако да смо морали да кренемо и раније и да се то води рачуна, обично смо ишли по троје у ствари ја као возач, Станисављевић и сад ишао је некад Анђелковић и Нишавић са нама због безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Репановић, јел Вам нешто казује то име, Радојко?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Репановић Радојко, командир полицијске станице у Сувој Реци, такође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га тог дана видели, 26.марта?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовановић Ненада?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су биле у Сувој Реци, неке јединице посебне полиције који нису из Суве Реке?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Било их је од '98., негде, да не казујем од новембра месеца или октобра, нећу сад, не могу тачно да одредим и да се

сетим свега тога, јер ипак је временски период дужи а и године ме стижу, било их је не мало, него много. Било је и из Крушевца, Ниша, Врања, Лесковца, Београда, мењали се на 15 дана-20 како им је била смена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за време бомбардовања да ли су били присутни у Сувој Реци?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били су. Где су били смештени?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Једна група је била смештена у «Балкану», једна је била смештена у «Метохији вино» горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био у «Метохији вино», да ли знате?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Знам да су били горе, било је измашано, знам да је било нешто и Лесковчана, било је нешто Крушевљана, а сад ко је све био горе тачно не знам. Чим су они дошли горе, тај део, била је рампа, значи за нас је једино старешина могао да прође даље, ми смо имали до рампе и нема одласка даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам казује нешто знак, шифра «Чегар»?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: «Чегар»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Чегар», да ли сте чули за тај знак?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па да Вам кажем у самој Сувој Реци је била група, кажу група била «Чегар», била је и «Мамби», сви су они имали по неки назив своје, е сад, да Вам кажем право, нисам улазио у неку дубину тога питања јер и није се смело да пита, једноставно ниси смео да питаш, ко је шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та јединица?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Био сам мало више повезан пошто су моји пореклом из Крушевца из Варварина и група која је била из Варварина ту они су ме мало чешће обилазили, долазили кући, пили кафу код мене и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, нисам схватила?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па из Варварина који су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су били у Сувој Реци?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да у Сувој Реци стационарани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то говоримо о посебној тој јединици полиције?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да о посебној јединици полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су они били обучени?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: У маскирним, зелено-маскирним униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел искључиво зелено-маскирне или су имали још неку?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Искључиво зелено-маскирна униформа је била, било је и тамно плавих, али већином је било зелено-маскирна, прслуци, панцири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим возилима су се кретали, значи говорим о тој посебној јединици, да ли сте имали прилике да видите која возила су користили?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Возили су све и свашта, обично су возили њихове «ладе-ниве» које су биле ојачане, које су биле блиндиране и оно што је стигло, а што, што има, што је затеко ваљда, не знам како они то већ зову, значи оно што је нашао слободно возило онда је ишло даље у вожњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да тог дана 26.марта, видите неки цип, неки ландровер?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сувој Реци?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Кажем Вам ја 26.марта ујутру, почињем ујутру у седам сати до пола девет сам био у самој Народној одбрани, био сам унутра, пили смо кафу са Недељковићем Милованом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте све објаснили, него само да ли сте видели у време док сте били у Сувој Реци?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, не, у Сувој Реци, нисам видео ни једно возило, тако како Ви описујете ландровера нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било војске тог дана?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Било је војске. Кад смо кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 26-ог?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Кад смо кренули пут Призрена негде из правца Широког кад се спушта према Топличану колона војске је ишла према Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према Сувој Реци?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да према Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У које време је то било?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па то је било рачунајући негде пола десет нека буде, девет и петнаест, пола десет, али су ишли војним возилима, ТАМ-овима, СМБ боја. Није то да је то неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то колона нека била?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па било је пет, шест возила, сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад их видите у ком моменту, кад крећете за Призрен или?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Кад смо изашли из Суве Реке, према Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте изашли?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Значи изашли смо то је рачунајући на једној чистини, равници, одмах из Суве Реке то је на пет, шест километара седам из Суве Реке, између.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте се практично мимоишли?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Између Топличана и Широка има једна равна деоница пута, е у том делу пута смо се мимоишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мимоишли сте се?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која су возила била, да ли је било тенкова?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, није било тенкова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, не, били су ТАМ-овим, њушкари стара војна возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер они морају да прођу тим путем, да уђу у Суву Реку?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Мора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морају?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Мора, нема друга деоница, где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте се вратили из Призрена, да ли сте затекли војску?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Нисам нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни једно од војних возила?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ни једно од војних возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, претходног дана 25.марта, да ли је било неких оружаних акција у Сувој Реци, на Раштанском путу у тој некој околини?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: 25.марта, стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, у односу на бомбардовање, ако креће бомбардовање 24.марта, значи 25-ог, то неки параметар да Вам буде?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па ја мислим да је негде, нисам сигуран, не могу да одговорим на ово, од прилике Раштански пут негде доле између Раштана и Студенчана је било неких сукоба али не могу сигурно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неких жртава да ли је било?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам то био дан као и сваки?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Исто као и сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему се двадесет?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: У једној акцији тих, рањен ми је добар друг један, Албанац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему се 26.март разликује од претходних дана па сте баш запамтили 26-ог, шта се догодило?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Зато што сам ухапшен овде, по томе сам запамтио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 26.март.1999?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па 26.март сам по томе запамтио, због тог 26.марта сам овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али детаљно сте објаснили све шта је било тог дана?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Јесте, објаснио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте имали колегију, да сте одлазили до Призрена, значи ништа нисам видела да сте нешто неуобичајено истакли да је било, зато Вас питам како памтите то?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Памтим га, како га памтим, памтим га не могу да га памтим као доброг јер ме је довео до овде а друго тај 26.март за мене су сви исти дани били, пуцњава је малтене била сваког дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ја сам Вас питала за 25., не знате да ми одговорите?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Само мало, ја, значи у току ноћи је пуцњава била сваког дана, е сад да ли је било жртава, није било жртава не знам, али знам да је 25.марта ја мислим, мислим, нисам сигуран, на Раштанском путу погинуо је један од добрих мојих другара, пријатеља, албанаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 25-ог?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: 25-ог, нећу да га именујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је настрадао?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Испред куће малтене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У самој Сувој Реци?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не у Сувој Реци, пут Раштане-Студенчане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пут Раштане?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Значи ова деоница пута која води из Суве Реке према Раштану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш добар пријатељ?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Мој добар пријатељ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате како је настрадао?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Зато што је игром случаја морао да обуче униформу ОВК-а војске јер му је забрањено ако не обуче да ће неко од браће да му настрада, и он је обуко униформу, настрадао је, налетео на нешто и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта тако тек се појавио у тој униформи?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Реците ми, да ли познајете Папић Рамиза?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ког?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Папић Рамиза?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Папић Рамиза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Папић Рамиза, да ли Вам нешто говори то име?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Знам Папића малог, Папић је идеалан дечко, момак за пример, човек који, ја то обично кажем, немојте да ми замерите, мученик, путовао је из Сјенице, дође на посао у Сувој Реци, сваки слободан тренутак је користио да буде ваљда кући, нисам имао неких већих с њиме разговора, знали смо се ето из Суве Реке, јер мало нас је било тако да није могло да прође да неко некога не зна и да се неко некеме не јави, сви који смо се знали сви смо увек имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га тог дана видели?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 26-ог?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Нисам. Смем одговорно да тврдим да тог дана њега нисам видео нигде у периоду од, пошто сам од седам до девет био у згради ТО, где смо пили кафу са Анђелковићем, Нишавићем, Недељковићем и овима у пола девет се паркирало возило испред Скупштине Општине јер сам, моторолом ми је јављено да паркирам, пошто сам имао службену станицу, да паркирам возило и да крећемо за Призрен, ја сам у периоду од пола девет до пола четири, Папића нигде нисам видео, а ни после пола четири, јер ја сам после тога отишао негде око пет, пола шест, пошто се у «Балкану» у фабрици «Балкан» у ресторану њиховом спремао храна за комплетан живаља, мислим комплетан резервни састав суворечког подручја, да узмем сендвиче, јер нас је чекала ноћ имали смо задатке ко ће где да буде дежуран, како, шта да ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато, да ли је било неких претреса кућа албанских, тих дана?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам није познато?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Није ми познато, знам да сам, бићу реалан у два наврата, три, аутобусом, по наредби председника Општине, председника Извршног већа и ових, превозио албански живаљ до границе Албаније, то ми је била наредба, значи што сам морао да извршим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали сазнања нека о евентуалном локатору да се налази негде у неким од кућа?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Локатор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато, да ли сте чули уопште да се причало о томе, да постоје неки локатори?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми 25.марта, да ли је било војске у Сувој Реци?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Било али није оно, да човек каже да је било пренатрпано, људи су се размештали, правили себи места где ће ко шта да буде, стациониран и тако, било је, тих дана је било јако извлачење из села Мовљана горе, српског живља, јер село ко село 99% је Албански живаљ а тај 1% су ти Срби били, жене, деца ситна, знам и ту да сам тог дана аутобус који је био паркиран на аутобуској станици преузео, отишо да покупим живаљ, између Мовљана и Речана добили смо пуцњаву једну јаку, тако да сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Тог дана, а у аутобусу је било, па да не слажем, али било је за сто путника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи говорите о 25-ом?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: 25-ом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер сте претходно рекли да се не сећате да је било нечега?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: У поподневним часовима, извлачили смо српски живаљ, сад ја се не сећам рецимо, да сам видео Шиптара или униформисаног ОВК, директно, њега нисам видео, значи извлачили смо српски живаљ јер је стигла наредба од војске горе, да се повлачи српски живаљ јер они преузимају одговорност за Мовљане, Крушицу и та села горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тог 25-ог, да ли је било тенкова?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Нисам, тенкове нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како то мислите да су се размештали тог 25-ог, није ми много јасно, јесу ли они били, да лис у били стационирани, војска у Сувој Реци?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, не, није било, па тек је, тих дана 24-ог, 25-ог, су почели већ да праве своја места, сад ја конкретно да Вам кажем не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то било у пролазу или?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: То је све било у пролазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У пролазу?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Што се могло видети, где су они ишли, шта су ишли, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И о овом догађају, Ви кажете, кад сте тек дознали, да се догодило ово убиство?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да Вам кажем нешто искрено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је толико цивила страдало, жена, деце?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да је толико, да је тај живаља настрадао ту, то сам сазнао кад сам ухапшен тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када сте Ви живели у Сувој Реци?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: 11 јуна '99., сам ја избегао из Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа нисте за то време чули шта се догодило?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Верујте ми да нисам. Ја сам чуо да је било, али да је било жена и деце нисам чуо, чуо сам да је било нешто од мушког живља али опет кажем, жао ме је свега тога, жао ме је народа који је настрадао, жао ми и човека који је настрадао исто ту, али шта да радим, кога сам знао, који је био добар пријатељ мој, кућни пријатељ и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Питања, изволите?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала. А да ли сте са Вашим братом касније, после 11 јуна, овамо у Србији причали о овоме?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, јер ја сам био смештен у Варварину.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Остао Вам је онако недоречен, дужан неких непитања?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, господине судија ја сам био смештен у Варварину у Крушевцу, брат је био у Пожаревцу, били смо јако удаљени један од другог, а друго имали смо проблеме, јер мајка нам је остала дуже доле тако да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сам Вас добро схватио, овај Станисављевић јел тако?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да, Станисављевић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Он је био начелник?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да, он је био шеф одсека.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шеф војног одсека?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Војног одсека, то су називи били начелник Народне одбране.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Начелник Народне одбране. Да ли је био неки штаб Територијалне одбране штаб ТО?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Штаб је био на другом месту, он је био стационаран доле у Гимназији Суве Реке, ТО је био фактички доле, па су били у.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Е, ко је ту ко, ко је био командант ТО, ко је био начелник штаба ТО?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Верујте ми не знам, знам да је био неки Ђорђевић Новица, Бобан је био доле, стварно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, Ви рекосте за њега да је био за позадину?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Он је био доле, он је с њима комуницирао, он је с њима сарађивао, он је с њима, он је малтене доле спавао, у њиховом кругу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ђорђевић Новица?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако рекосте Ђорђевић?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ђорђевић Новица, погинуо је са Бобаном, заједно је погинуо тај момак, не могу сад тачно да се сетим да ли је, знам да је Ђорђевић, ја мислим да је Ђорђевић по презимену из Речана, родом из Речана је, он је био за Територијалну одбрану, е сад стварно не знам, нисам сигуран, немојте да ме држите за реч.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли у Сувој Реци постојала нека јединица ТО, као формација, јединица типа вода, чете, батаљона?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не знам. Знам да је било, али шта је било, дал је био вод.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па не, обилазили сте, рекосте ево и овај дан сте ишли по тим неким местима, људима, и рекосте баш територијалцима, да сте понели цигарете да их?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Били су територијалци, сад, да ли је то била чета од стотињак људи или је то био вод од педесет људи, знам да је то било измешано, било је ту малтене, не на неколико места стационирани, сад како су они имали своје, јер.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где сте Ви ту формацијски?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ја сам при Народној одбрани.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте при Народној одбрани, Ви нисте при Територијалној одбрани?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не него у Народној, ТО Народне одбране сам био ја, јер ја сам, кад сам добио позив остао задњи и онда ми је речено твоје место је Народна одбрана код Станисављевића.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта, да ли сте и Ви у ТО, и Ви и овај Ваш начелник Народне одбране. Да ли сте и Ви унутар ТО?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па сигурно је унутар ТО, ја стварно не знам да Вам кажем, да Вам објасним те ситнице и те детаље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Када се враћате из Призрена, кажете обилазите ове људе, задржали сте се тамо колико сам схватио поприлично, делите им цигарете, да ли успут, значи долазећи у Суву Реку, на путу, да ли срећете, као што сте изјутра срели оне војне камионе, да ли успут сада срећете да из Суве Реке долазе каква возила?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Војна, полицијска, ципови, било шта слично?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ништа?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Срео сам једно два блиндирана возила, два ципа УАЗ-а, полицијске табле су имали, али то је било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: УАЗ-а?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То су ове патроле, јесу ли то ови суворечки или?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не знам, нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не знате?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: То је било у мимоилажењу, није неко стајање да је било да смо разговарали него у једном.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А јесте ли сигурни да је то УАЗ, или?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па знам да су то ови руски били, они маслинасто-сиви, СМБ боје, који су радили, рађена та дорада, види се по њему да је спор и да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Када долазите ту пред зграду Општине, схватам да скрећете десно на тај паркинг, паркирате, колико је то место удаљено од ова два камиона које описујете, они су сваки са спреке стране, колико је то далеко?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па негде стотињак, то је преко пута, да Вам кажем од нашег паркинга, значи од паркинга Општине и Територијалне одбране до места овога овамо је негде нека буде 110-120 метара.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: 110-120 метара?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не може више да буде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А колико, да ли Ви прилазите тамо?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Или боље рећи колико сте?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ја сам, како је возило паркирано било, паркирао сам ауто, ја сам се наслонио на кров возила и посматрао, кад је онај направио руком оно, ја сам већ почео да се повлачим при самој згради ТО-а.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па јел још више по дубини у односу на улицу?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Још, да још.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Практично иза зграде општине, јел тако?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па како онда успесе да прочитате на том камиону ПИК «Прогрес» Призрен?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па како сам успео, зато што.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На вратима?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Пише великим ПИК.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Није на циради?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, на вратима пише комлетна врата овако у круг, то су велика крупна слова, нису то ситна слова, па вид ме је јако добро служио, још добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је цео фудбалски терен, удаљеност је, знате, да је на циради онда би разумео ово је мало онако, засмета и томе, па сам помислио да сте Ви пришли ближе?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, нисам пришао ближе, био сам наслоњен на крову и тачно сам стао, пошто великим словима латиничним је писало ПИК «Прогрес». ПИК «Прогрес» је једино Призрен. Нема ко други да је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад овај одмахну рукама, шта сте онда радили, повукли се?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Почео сам да се повлачим у позадину.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Заједно са господином.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али шта се дешава тамо испред, да ли региструјете шта се дешава са тим камионима?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ништа се није могло видети, јер је задња страна.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него да ли камиони и даље остају ту или одлазе?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, не, само да Вам кажем, задња страна возила је била на самом улазу, значи ово је део улаза, тачно да се ништа није могло видети.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Никакве активности око камиона не примећујете?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ништа, ништа нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Никакве људе, ништа?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Сем кажем, док сам био наслоњен на крову возила, рукама, приметио сам ту децу Ромске националности, видео сам малог Цеција наслоњеног на трафици, како нам је човек униформисан показао руком, повуко сам се, отишо сам у штаб, сео сам са Зораном, реко нешто је било, шта је било појма немам, види питај, каже не интересује ме уопште.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Возила неких војних, полицијских иза та два камиона ту, испред улице, испред зграде Општиен?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Нисам видео, видео сам заставу црвене боје, то је возило које је Вуксановић возио, на паркингу општинском.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте доктора Вуксановића видели где тамо?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Али претпостављам пошто је возило његово било застава, јер то је било специфично, познатљиво, тако да сам само то возило приметио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само бих још једно питање Вам поставила. Ви сте рекли да Вам је познато одакле је дошао Чукарић?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Чукарић је дошао из Ораховца да ради ту у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто, да ли Вам је познато због чега?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Појма немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије сте рекли: «колико сам чуо из Ораховца из Хоче, по казни некој је дошао у Суву реку»?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па то се причало нешто, али нисам сигуран, ја сам рекао да нисам сигуран, али ето ушло је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само сте рекли колико сам чуо, нисте рекли да нисте сигурни, него сте чули ту причу да је дошао по казни?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Тако је, у старту кад је дошао ту, комуникација није била између мене и њега, него је прича суворечка била да је изгледа по казни дошао полицајац из Ораховца овде, сад то ме није интересовало, нити сам га кад питао да ли је био кажњен или није био кажњен, значи чуо сам причу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА Мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само кратко једно питање да се надовежем управо на ово што Вас је колега питао. Та атмосфера испред тржног центра кад Ви долазите, рекли сте да сте видели сад ово што сте видели, аутомобиле. Има ли ту неког цивилног становништва, има ли људи који су се случајно ту нашли, пролазника или који су били у тржном центру па излазили, улазили или нешто?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Сем те Ромске деце, нисам видео никога другог.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА Мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Нико, потпуно празан брисан простор у коме никога нема?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Никога нисам видео, сем те Ромске деце, никога нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА Мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли се из тржног центра чују неки гласови, да ли се вика чула, кукање?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па не, вика није могла да се чује, јер нисам био сам у таквој близини да се могло све чути.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА Мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Па добро, да се неко драо или?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Видео сам малог наслоњеног на трафици.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА Мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: То сте рекли, него мислила сам да ли је било људи, знате који су долазили у тржни центар да купе, да гледају, не знам шта да раде нешто?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА Мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А ови младићи што сте рекли ромске националности, да ли су они имали, да ли су били наоружани?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ситна деца, судија то је 13, 14 година, како његово наоружање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА Мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Млади, а да ли су имали оруђе неко, било шта са собом?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ма јок.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА Мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Шта су радили они ту?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Верујте ми да не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА Мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Мислим кад сте их видели, стајали, седели, лежали, ходали?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ја сам видео, они су седели.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА Мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: То Вас питам, шта су?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Поред саме оградe «Метохија вина», јер уз тик занатског центра је «Метохија вино» винарски подрум, и они су седели на оном бетону, један иза другогa, један до другогa су били, тако, њих троје, четворо сам ја, колико сам ја то могао да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА Мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: И ништа друго не видите, а реците ми?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ништа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА Мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте видели из занатског центра да ли долази нека паљевина, да ли нешто гори, да ли нешто се чује, да ли?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, не. Па не зато што је задњи део камиона био тако паркиран да се ништа није могло видети.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА Мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ:
Добро, јел има неких прозора, постоје ли прозори на том центру, јел се
може видети у том правцу кроз?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА Мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Нема
прозоре тај центар?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА Мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само
улазна врата?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Само тај улаз, тај део.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА Мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ:
Никакви мириси у смислу паљевине, у смислу?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па нисам, ипак сам ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА Мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли
сте осетили?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА Мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли
сте нешто необично што је ван свакодневних активности, дешавања иначе?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА Мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ништа
посебно. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам прво мислио да ништа не питам али, то од
прилике изгледа овако, Ви припадник Територијалне одбране, Вама
униформисано лице показује да се склоните, а деца Ромске националности
од 13, 14 година ту седе поред и то је све у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па сад питање је. Обзиром да нема никога ту,
постоји камион, постоји један човек, постоји овај наслоњен на трафику
Цеци, постоје та два, ромске деце, и шта је сад ту Вама чудно било?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ништа ми чудно није било, они су увек били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није Вам било чудно, а питате горе Зорана, па
Вам Зоран каже не интересује ме то, а шта га то не интересује, зашта га Ви
питате?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па питао сам га шта је са оним возилом тамо и
питао сам га зашто нам човек показивао руком, каже појма немам, ко је
био, реко не знам ко је био, каже. Значи једноставно хтео је да ми каже
немој да те интересује нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи да је Зоран знао?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Није знао Зоран, сигурно, јер Зоран је био цео дан самном у Призрену и да није знао ништа, чак је његова радио станица комплетно била искључена цео дан, јер му је батерија била празна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, коментаре ћу да задржим за себе али ћу да Вас питам оно што Вас нисмо питали. Рекли сте од почетка 24-ог., сте ишли сваки дан у Призрен на састанак који је почињао у петнаест до десет, десет. Од кад до кад је то трајало?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па да Вам кажем, обично је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не састанак, него кад је то датумски, ако је кренуло 24-ог, до кад сте Ви то сваки дан ишли?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па ишли смо нон-стоп, малтене сваки дан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сваки дан?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Сваки дан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. До ког датума?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па не могу да се сетим тачно датума, сад нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то прешло у април?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па прешло, има један део где је прешло у април.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Јесте ли Ви радили на пумпи бензинској?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Радио сам негде од 02.априла или од 30-ог, опет датума тачно не могу да се сетим, да кажем, али рад на пумпи је био од седам ујутру до девет, издавање горива и затварање пумпе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од седам ујутру до девет?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И онда?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Пумпа се затвара, ко је дошао сипао гориво, приоритетна возила су сипала гориво, јер гориво је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта онда радите Ви?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Враћам се свом послу у Народној одбрани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта то значи?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па задацима са господином Станисављевићем, претпостављеним.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи пут у Призрен или нешто друго?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да, да и Призрен и Приштина, чак сам и за Приштину ишао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али кажу овде људи које смо саслушали сведоци и Ваш брат мало пре, да сте Ви од 27-ог радили на пумпи?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, 28-ог, или 29-ог је извршена, попис бензинске пумпе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта то значи, не разумем шта то значи, какве то везе има?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Како не разумете, попис, инвентар шта је затечено на бензинској пумпи и по директиви по наредби председника Општине, председника Извршног већа, морао сам да прихватим да примим пумпу јер нису имали адекватног човека, док не нађу адекватног морао сам да прихватим и то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А док кад иначе, које радно време те пумпе било иначе?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Пре рата је било нормално до осам, до девет, ваљда, појма немам, до девет сати пумпа ради.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: До 21,00?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да од седам ујутру до 21,00 навече.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А тог 26-ог?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: 26-ог, не знам, знам да сам видео поменутог господина на пумпи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ког господина?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Јашара Беришу. Мог великог пријатеља, кућног пријатеља, шта се издешавало, како, јако ми је жао, јако ми је криво, шта да кажем друго не могу да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте га видели?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: 26-ог ујутру негде око пола осам, кад сам сипао гориво у возило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то последњи пут да сте га видели?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Последњи пут.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А сутрадан 27-ог?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Пумпа је била затворена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте ли питали шта је са великим кућним пријатељем?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Нисам имао кога да питам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па питали сте Зорана, па Вам је он рекао, па питали сте брата, па Вам је он рекао?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Није ми рекао он, брат ми.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, нисте питали за име, али сте питали?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Брат ми је сутрадан у подне рекао шта је било тамо, кад сам поставио питање, шта је било шта се издешавало горе у занатском центру, он је рекао немој да те много интересује и значи није ми рекао именично, настрадао је тај и тај, него немој да те много интересује.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево каже Ваш брат да Вас је сутрадан 27-ог видео на тој пумпи?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: 27-ог, ја на пумпи нисам био, 28-ог ме председник Општине и председник Извршног већа звали, да ли могу да прихватим бензинску пумпу за издавање горива за приоритетна возила, возила која имају папире оверене Скупштине Општине, значи Анђелковић Станислава или Радића и, реко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је то било, где је то било и кад је то било?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: У Скупштини Општине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ујутру или увече кад?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да, 28-ог, је било ујутру.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ујутру?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И позвали Вас и шта, Ви кажете па имате продавца, јел питате њих шта је са човеком који је радио на пумпи?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па не могу, како да га ја питам шта је с њиме, кад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то је пријатељ Ваш?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Мој пријатељ је био и остаје и ако је покојни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где живи он, где је он живео?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Он је живео, овај део испод наше Територијалне одбране, па са десне стране су куће биле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте ли отишли код Вашег пријатеља да питате, кажете кућни пријатељ?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па не могу, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одете код кућног пријатеља, па питате шта би?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Мој јесте пријатељ, али су тај део, овај део кућа Албанских већ подигли се и отишли, напустили су Суву Реку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад су отишли?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па нешто раније значи 23-ег, 24-ог, је већ почело да иду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па чекајте, али Ваш пријатељ је 26-ог био на пумпи, а његови из комшилука су отишли 23-ег?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па значи то што ми причате нема везе са овим што Вас ја питам?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да Вам кажем нешто, ја прво нисам смео да одем у тај део краја тамо из безбедносних разлога, а друго не знам како, кога бих могао да питам и да се информишем шта је с њиме, јер ја кад сам питао господина Анђелковића, председника Извршног већа, шта је са

старим радником пумпе, каже отишо је за Албанију, само ми је то рекао ништа више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте питали свог брата шта је са?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Због чега да га питам, како.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па пријатељ Вам је?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па како да питам брата шта је с њиме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па он је имао везе са неком полицијом, он је могао то да Вам провери ако Вам је то било важно?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па нисам, једноставно нисам хтео да га питам око тога, јер нисам хтео да га оптерећујем проблемима, мало има иза себе својих па требам и ја мојим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи Ви тврдите да сте Ви кад преузели пумпу?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ја сам пумпу 29-ог је рађен попис пумпе, био је Нишавић у комисији и био је директор школе једне основне из једног села, не могу тачно да се сетим сада и ја сам био у тој комисији као трећи члан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чули сте, рекли сте нам кад је Чукарић дошао, да ли знате, рекли сте био је ту месец дана, кад је отишао?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Кад је отишао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Одакле?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из Суве Реке?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Где је отишао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па онда Вас нисам разумео. Да ли је, до када сте Ви били у Сувој Реци?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ја сам до 11. јуна '99., био у Сувој Реци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је и окривљени Чукарић до тада био у Сувој Реци?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па највероватније да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Виђао сам га, само нисам имао комуникацију, било је оно у пролазу, видели смо се, здраво-здрави, е сад кад је отишо, кад је напустио Суву Реку не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте га видели у априлу, јел се сећате, у априлу да ли сте га видели?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте га у мају видели?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Видео сам га и мају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте га у јуну видели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, то је небитно дал га је у јуну видео, видео га је?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ја сам имао моје обавезе, моја је, где сам, редак случај, можда смо се у недељу дана једанпут видели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, изволите.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је, да ли му је познато кад је почело бомбардовање јесу ли се Албанци масовније исељавали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Из Суве Реке.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Кад је почело бомбардовање?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Колоне возила, трактора ишло је кроз Суву Реку нон-стоп.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли су из Суве Реке, Албанци из Суве Реке, јесу се иселили, колико их је остало на крају до 10.јуна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то знате, из Суве Реке?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Иселило се али већина живља је прешла у Призрен и околину Призрена тај део, сад колко, шта, не знам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли зна где је било седиште ОЕБС-а, крајем '98., почетком '99., верификатори?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не знам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Уопште да ли зна ови раније, раније америчке неке међународне мисије које су биле, да ли зна?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Знам да је америчка мисија нека, америчка мисија била, стационирана негде у Широком, после сам сазнао да је то било у хотелу «Бос», е сад шта су они радили и да ли је то била америчка мисија или је то био ОЕБС, појма немам, јер ме није интересовало и нисам се много интересовао око тога.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли Вам је познато да је на звонику цркве било полиције?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Познато ми је.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А од када је била полиција?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не знам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мислим да ли је била пре бомбардовања ту?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Хвала, немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих Вас замолила да нам кажете, опишете каква је атмосфера владала у Сувој Реци?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ја се извињавам нисам Вас чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Каква је атмосфера владала у Сувој Реци након 24-ог?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па знате како, све је то било напето, све је то било, жалосно је што се све те појединачне пуцњаве и све то било ноћу, тако да је била траума, што за жене, што за децу, што за старији живаљ и тако.

НАТАША КАНДИЋ: А ко се, ко је имао неки страх у Сувој Реци, ко се плашио, ко се највише плаши и од чега?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па сви смо се бојали свега, сви ми смо се бојали за своје животе, уствари за животе деце, деца су била ситна мала, да не кажем како моја него тако и сви који су били ту.

НАТАША КАНДИЋ: А јел било напада на Србе, полицију, војску?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Било је.

НАТАША КАНДИЋ: Када?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па било је и '98., и.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не тада од 24-ог?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Е не знам стварно, не могу рећи ништа, знам да, не, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А јел је могуће да је било а да се Ви не сећате или је, или није било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се, рекао је да се не сећа.

НАТАША КАНДИЋ: Када се 26-ог ово догодило на Раштанском путу, да ли сте Ви тада до краја јуна или када чули од других шта се тамо догађало?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да Вам кажем право, прво кад сам питао брата шта је било.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, рекли сте нам да Вам брат ништа није рекао, али други?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Само мало, да Вам ја кажем, кад ме он није обавестио и кад малтене од тих људи који су били у Сувој Реци речено је само да је један део мушкараца настрадао, значи нисам улазио дубље, ко, шта и како, јер нисмо смели много што-шта да питамо, тако да до самог хапшења нисам знао шта је и како је.

НАТАША КАНДИЋ: А то да сте чули да су неки мушкарци настрадали, који мушкарци, шта сте, шта Вам је речено?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ништа ми није речено, речено је да је настрадао неки мушки живаљ, колио-шта, бројкама, бројчано.

НАТАША КАНДИЋ: Па јесу ли Вам рекли Срби или Албанци, ко су ти који су настрадали?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ништа ми није речено око тога, речено је да је људи којима је нађено аутоматско наоружање који су пуцали на наше, узвраћена је ватра и настрадали су, то је то било, ништа друго не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми јесте ли Ви знали то насеље Бериша и породице Бериша?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да Вам кажем нешто, ја сам знао пошто су те породице Бериша, те породице Бериша живеле раније у самом центру Суве Реке, живели су испод великог моста, онако, нисам имао неко велико дружење с њима, неку комуникацију и слабо смо се, јер биле су да не кажем две врсте породице Бериша у Сувој Реци, били су беришанци који су живели иза гробља српског, тај део горе, иза Територијалне одбране и накнадно ови који су прешли на овом Раштанском путу.

НАТАША КАНДИЋ: А јел сте ишли са неким у школу, јел знате некога да побројите именом и презименом?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Не знате се?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Са никим од њих нисам био у школи, пошто ја сам школу завршио.

НАТАША КАНДИЋ: Јел знате ко је Седат, Бујар, Фаик?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Седата знам из виђења, знам га играо је одбојку доста дуго за одбојкашки клуб и то је то, друге веома слабо, јер кажем Вам нисам имао комуникацију са ни једним сем са овима који су били иза Територијалне одбране јер већина њих који су били иза одбране и иза Скупштине Општине, иза српског гробља су радили код тате у фирми и с њима сам се дружио и тако.

НАТАША КАНДИЋ: Јел можете да нам наведете с ким сте се дружили?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Дружио сам се са Јашаром, био сам кућни пријатељ.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, њега сте нам навели.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Зато што супруга његова је Мушотишта и моја је одозго, тако да су били у том комшилуку где су живеле.

НАТАША КАНДИЋ: Осим њега?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па био је Адем, њихов неки рођак, био Алија један мали који је у Швајцарској, Рифат који је радио самном у «Метохија вино» и.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли познавали бившег председника Општине?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Халита Беришу, знао сам.

НАТАША КАНДИЋ: Његову породицу?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Знао сам и синове сам му знао и све сам знао.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, јел има неки разлог да неки сведоци Вас стављају у тај контекст убиства чланова породице Бериша тог дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо сада предочавати, то у некој другој фази, сад не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја бих само још једно питање господине Петковићу, врло добро запажање колеге заменика тужиоца, да Вас неко удаљује а да истовремено се суштински ништа не дешава и да дозвољава присуство ромској деци тамо, ја морам да Вас подсетим да сте Ви у поступку истраге, ево то је страна, бојим се да није остраничено, али на самом почетку друга, трећа страна од почетка, доле при дну, дакле април месец да сте казивали овако: «по паркирању возила приметио сам неку гужву преко пута Општине».

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: То су та ромска деца.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Немојте, немојте ја ћу Вам ово прочитати па ћемо после коментарисати.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Разумем ја Вас.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: «Приметио сам један камион, заставу једну црвене боје са жутом цирадом и једно возило мало ТАМ, које је суворечка општина имала, Комунално предузеће, прилазио сам ближе огради због неког интересовања да видим шта је али у свом оном метежу, који је био тамо, неко нам је руком одбацивао», дакле говорите о гужви с преке стране, говорите о свом оном метежу тамо, а из данашњег Вашег казивања би се дало закључити да су тамо два камиона, да је тамо Цеци, поред трафике, поред камиона и петоро ромске деце?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да Вам кажем нешто, обично.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И овај човек који Вам одмахује?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Обично се дешавало, сад не узимам догађај који се десио ту сад, узимамо где се скупљала роба из продавнице која се стационира у Трго-промету, брашно шећер, шта се затицало по продавницама проваљеним, обично су била та циганска деца су била тамо, назовимо тако, та ромска деца да кажем, значи посумњао сам да се ради о, јел то је била нешто од трговина, био је један мини-маркет, па је била кафана једна, па је била књижара, нисам ни најмање посумњао да се нешто десило стравично.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, не говорим о томе?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Значи приметио сам децу, рачунао сам пошто су деца, да не кажем гласно причала, али они чим му даш флашу пива за њега је цео свет, они су попили по неку и почели неку причу гласно, еј ти, ти ово, зашто ниси ово, ни на крај памети ми није било да је била нека гужва, да се метеж, шта је радио тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не питам Вас то. Господине Петковићу, не питам Вас то него Вам само предочавам Ваше казивање из

поступка истраге које је значајно различито у односу на оно што сте нам данас рекли, Ви говорите тада, ако је тачно ово што сам ја прочитао, Ви говорите тада о гужви испред општине, преко пута општине, говорите о гужви, говорите о свом оном метежу који је био тамо, па Вас ја питам ако је тачно ово што сте Ви рекли истражном судији, нашта сте мислили?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Али да Вам кажем нешто, ја метеж.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Односно зашто данас казујете другачије, ништа друго, само дајте објаснити?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, не, метеж по некој процени, метеж, значи требао сам да видим гро људи тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не знам ја шта сте Ви видели, нашта сте Ви мислили?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Али ја сам тамо видео четири пет циганина.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То су Ваше речи?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Видео четири, пет циганина, видео сам човека који нам је у униформи показао оно, Цеција наслоњеног на пулту трафике, флаша ту, знао сам да се нешто утовара, да се нешто односи, значи односи се или брашно или шећер или су отворили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И какав је ту метеж, какав Ви то ту видите метеж, два човека и петоро деце тамо?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, знам, не разумемо се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, и ово је неко објашњење, хвала'

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана хоћете питања, молим. Нема питања, немате питања. Да ли ви имате неко питање, питања нема. Да ли Ви имате нешто да изјавите у Вашу одбрану?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Могу да кажем да стварно нисам крив, најмању кривицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите. Ми имамо још једног оптуженог да саслушамо Папића, хоћете једну паузу. Ја не бих прекидала, ја бих саслушала још, он је једини остао, нешто не видим да би то толико. Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Због протеча времена, главни претрес се одлаже а следећи заказује за:

06.,07.,08.,09. новембра у 09,30 часова
у великој судници Палате правде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Запишите и термине за децембар од 04. целе недеље, 04. 05. 06. 07. и 08. исто са почетком у 09,30 само што ће овога пута бити у Устаничкој. То је за децембар а новембар овде, али ако се буде нешто догодило да могу да обезбедим боље услове, онда ћемо тамо. Изволите?

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Судија молим Вас, пре него закључите главни претрес ја сам хтео да ставим један предлог из разлога економичности поступка да се покуша у међувремену прибавити један доказ јер претпостављам да је потребно мало више времена да се то прибави. Захтевао бих да се суд службено обрати Америчкој амбасади у Београду, да им предочи документ који постоји у предмету и да се од њих затражи извештај до кад је људство боравило у хотелу «Бос» у насељу Широко у Сувој Реци, по том уговору. Са друге стране предлажем да се упути истоветан допис и замолница мисији ОЕБС-а, представништво ОЕБС-а, да се прибави од њих извештај и податак да ли је икада војна мисија ОЕБС-а, била и користила услуге смештаја у хотелу Нишавића у насељу Широко у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то можете и писменим путем, све те неке предлоге у сваком случају разматраћемо.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Требаће ту доста времена знате то мора да прође одређену процедуру која подразумева најмање више месеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одлучићемо о Вашем предлогу, настављамо. Да изволите, изволите, само моменат. Значи имао да саслушамо још једног оптуженог и бићете обавештени како ћемо, којим темпом од сведока, све ћете бити обавештени о свакој предузетој радњи, сигурно. Видећемо о томе ћемо видети не знам ни ја.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА